

รายงานการวิจัย

แรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาจังหวัดสงขลา
Motivation and Attitudes Toward Learning English of Student in Songkhla.

ศันยพร อริยะเสรีณี TUNYAPORN ARIYASARANEE
อัจฉรา รัตน์มา ATCHARA RATTANAMA
ปาไลตา เอกอูรู PALITA AKEURU

คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

งบประมาณเงินรายได้ ประจำปี พ.ศ. 2557

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาจังหวัดสงขลา และเพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาจังหวัดสงขลา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีของจังหวัดสงขลา ในช่วงเดือนสิงหาคม ถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2557 ซึ่งประกอบด้วย 5 สถาบันการศึกษา คือ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ มหาวิทยาลัยทักษิณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยจำนวน 398 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการศึกษา พบว่า นักศึกษามีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นักศึกษามีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษในเรื่องการเรียนภาษาอังกฤษ มีประโยชน์ในการสื่อสารกับชาวต่างประเทศมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ การเล่นเกมภาษาอังกฤษหรือดูรายการภาษาอังกฤษช่วยเพิ่มความสามารถการเรียนรู้ด้านภาษาและภาษาอังกฤษ ทำให้คนทันสมัย และการรู้สึกเสียเวลาและไม่สนุกที่ได้ฝึกบทสนทนา กับเพื่อน ๆ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

นักศึกษามีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษในเรื่องหวังใช้ประโยชน์จากภาษาอังกฤษเพื่อการได้งานที่ดีและเงินเดือนที่สูงและสนใจภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ การได้สนทนากับชาวต่างชาติทำให้มีความพยายามที่จะเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น และเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพราะเรียนได้ดีกว่าวิชาอื่น มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดตามลำดับ

ส่วนการเปรียบเทียบแรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า นักศึกษาที่มีเพศ อาชีพของผู้ปกครอง เกรดเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษ และระดับความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษ ต่างกันมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน และนักศึกษาที่ศึกษาในมหาวิทยาลัย เกรดเฉลี่ยสะสมปัจจุบันและระดับความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษ ต่างกันมีเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่องแรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาจังหวัดสงขลา เป็น การวิจัยเพื่อศึกษาแรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาจังหวัดสงขลา และเพื่อ เปรียบเทียบแรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาจังหวัดสงขลา จำแนกตาม ปัจจัยส่วนบุคคล

การวิจัยครั้งนี้ได้รับความร่วมมืออย่างดียิ่งจากนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ มหาวิทยาลัยทักษิณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา และมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ในการให้ความร่วมมือในข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาวิจัยครั้งนี้ และที่สำคัญยิ่งงานวิจัยในครั้งนี้สำเร็จลงได้ด้วยดีด้วยการสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินการ จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

คณะผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
กิตติกรรมประกาศ	(2)
สารบัญ	(3)
สารบัญตาราง	(5)
บทที่ 1 บทนำ	1
ที่มาและความสำคัญ	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
สมมติฐาน	2
ขอบเขตของการวิจัย	2
กรอบแนวคิดของการวิจัย	3
นิยามศัพท์	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษ	6
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ	12
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับเจตคติ	14
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	23
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	27
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	27
ขั้นตอนการดำเนินงาน	29
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	30
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	31
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	33
ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	34
ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา	39
ข้อมูลเกี่ยวกับเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา	42
การเปรียบเทียบแรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา	44

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย ข้อเสนอแนะ	61
สรุปผลการวิจัย	61
อภิปรายผลการวิจัย	63
ข้อเสนอแนะการวิจัย	64
บรรณานุกรม	66
ภาคผนวก	68
ประวัติผู้วิจัย	77

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล	34
2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ	38
3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆ ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามรายชื่อ	39
4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับแรงจูงในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆ ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามรายชื่อ	42
5 เปรียบเทียบแรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆ ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามเพศ	44
6 เปรียบเทียบแรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆ ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามชั้นปี	45
7 เปรียบเทียบแรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆ ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามมหาวิทยาลัย	46
8 ความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆ ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามมหาวิทยาลัย	47
9 เปรียบเทียบแรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆ ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสมปัจจุบัน	48
10 ความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆ ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสมปัจจุบัน	49
11 เปรียบเทียบแรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆ ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามสถานภาพของบิดามารดา	50
12 เปรียบเทียบแรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง	51
13 ความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆ ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง	52
14 เปรียบเทียบแรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆ ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง	53
15 เปรียบเทียบแรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามระดับเกรดเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษ	54

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
16 ความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆ ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามระดับเกรดเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษ	55
17 เปรียบเทียบแรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆ ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามระดับความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษ	56
18 ความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆ ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามระดับความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษ	57
19 ความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆ ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามระดับความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษ	58

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

การเรียนภาษาต่างประเทศมีลักษณะที่แตกต่างจากการเรียนสาระการเรียนรู้อื่นตามหลักสูตร เนื่องจากผู้เรียนไม่ได้เรียนภาษาเพื่อความรู้เกี่ยวกับภาษาเท่านั้นแต่เรียนภาษาเพื่อสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในชีวิตประจำวันและการทำงานอาชีพการที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาได้ถูกต้องคล่องแคล่วและเหมาะสมขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษา ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนภาษาที่ดีผู้เรียนต้องมีโอกาสได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุดทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน

ภาษาอังกฤษนับว่าเป็นภาษาต่างประเทศที่สำคัญและแพร่หลายที่สุด อาจกล่าวได้ว่าแทบทุกประเทศในโลกเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาที่จำเป็นในการศึกษาขั้นสูงทั้งในและนอกประเทศ เพราะตำราทางวิชาการขั้นสูงได้จัดพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่ ผู้ที่รู้ภาษาอังกฤษจึงสามารถเข้าใจความคิด ทักษะคิด วิฒนธรรมของชาติอื่น ตลอดจนความก้าวหน้าทางวิทยาการใหม่ๆ และความเคลื่อนไหวของโลกทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและอื่นได้เป็นอย่างดี จากความสำคัญและความจำเป็นในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษดังกล่าว จะเห็นได้ว่าคนในทุกประเทศรวมทั้งคนไทยต้องเกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษเกือบตลอดเวลาอย่างไม่มีทางหลีกเลี่ยง ด้วยเหตุนี้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจึงจำเป็นสำหรับคนไทย ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงได้รับความสนใจจากบุคคลทั่วไปและเข้ามามีบทบาทในหลักสูตรทุกระดับไม่ว่าในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา หรืออุดมศึกษา ผู้เรียนทุกคนต้องมีเวลาเรียนภาษาอังกฤษโดยเฉลี่ยสัปดาห์ละ 3 – 6 ชั่วโมง

นอกจากนี้ผู้เรียนต้องตระหนักถึงความสำคัญภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้นเมื่อปี 2558 มาถึง นั่นคือจะเป็นปีของการเปิดประเทศแห่งอาเซียนที่จะก่อเกิดความร่วมมือเพื่อสร้างความเข้มแข็งรวมถึงความมั่นคงของ 10 ประเทศสมาชิกทั้งความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ภายใต้การวางแนวทางการก้าวไปสู่ประชาคมอาเซียนอย่างสมบูรณ์ตามคำขวัญ คือ หนึ่งวิสัยทัศน์ หนึ่งเอกลักษณ์ หนึ่งประชาคม (One Vision One Identity One Community) ดังนั้นการติดต่อสื่อสารจึง

เป็นเรื่องที่สำคัญ โดยที่ประชุมสมาชิกได้ลงความเห็นที่จะใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารกันในกลุ่มประเทศสมาชิก แต่จากผลการสำรวจความสามารถทางภาษาอังกฤษของคนไทยของ Education First (EF) พบว่าคนไทยมีความสามารถทางภาษาอังกฤษทั้งไวยากรณ์ คำศัพท์ การอ่านและการฟังอยู่ในระดับต่ำมาก (Very Low Proficiency) ซึ่งจากผลการสำรวจดังกล่าวจะสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาของประเทศไทยที่จะต้องวางแนวทางในการเตรียมรับมือเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต่อไป จากข้อมูลดังกล่าวจึงทำให้ผู้วิจัยต้องการทราบว่านักศึกษามีแรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษอย่างไรเพื่อนำผลการศึกษาที่ได้มาเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนและเพื่อให้การเรียนภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

- 1.2.1 เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาจังหวัดสงขลา
- 1.2.2 เพื่อศึกษาเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาจังหวัดสงขลา
- 1.2.3 เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาจังหวัดสงขลา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

1.3 สมมติฐาน

นักศึกษาที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน มีแรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

1.4 ขอบเขตของโครงการวิจัย

ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีของจังหวัดสงขลา ซึ่งประกอบด้วย 5 สถาบันการศึกษา คือ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ มหาวิทยาลัยทักษิณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำนวน 56,954 คน

ตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีของจังหวัดสงขลา ซึ่งประกอบด้วย 5 สถาบันการศึกษา คือ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

มหาวิทยาลัยทักษิณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำนวน 398 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ

ด้านเนื้อหา

เป็นการศึกษาแรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาจังหวัดสงขลา โดยตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย

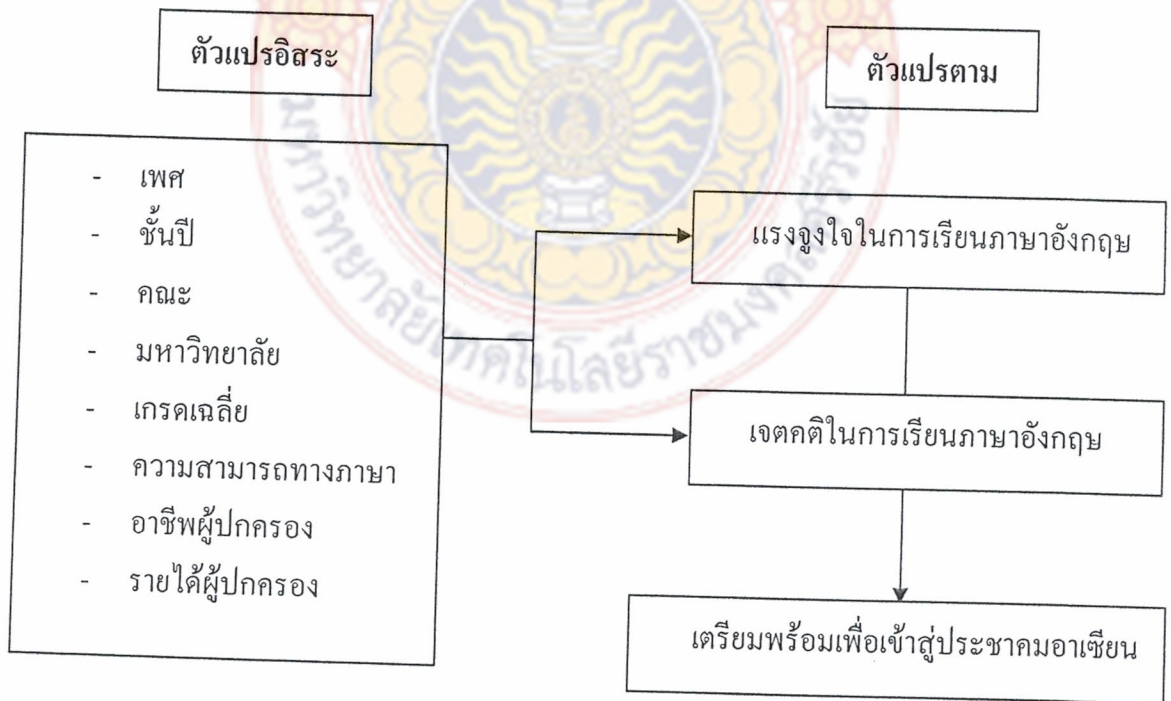
ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ ชั้นปี คณะ มหาวิทยาลัย เกรดเฉลี่ยความสามารถทางภาษา อาชีพผู้ปกครอง และรายได้ผู้ปกครอง

ตัวแปรตาม คือ แรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษ

ด้านระยะเวลาและสถานที่

โครงการวิจัยนี้ได้ทำการศึกษาโดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่ เดือนสิงหาคม ถึง เดือนธันวาคม พ.ศ. 2557 สถานที่ในการเก็บข้อมูล คือ มหาวิทยาลัยต่างๆ ภายในจังหวัดสงขลา จำนวน 5 สถาบันการศึกษา คือ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ มหาวิทยาลัยทักษิณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำนวน 398 คน

1.5 กรอบแนวคิด

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

แรงจูงใจ (Motivation) หมายถึง สิ่งที่เข้ามากระตุ้นให้บุคคลมีความสนใจที่จะเรียนภาษาอังกฤษ ทำให้เกิดความอยากที่จะเรียนรู้ เพื่อที่ตนจะได้ประสบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ

แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง กระบวนการทางจิตใจ หรือกลยุทธต่างๆ อันเกิดจากวิธีการสอนของอาจารย์ การจัดหลักสูตรการเรียนการสอนของสถานศึกษา หรือแม้กระทั่งการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ อยากเรียนรู้ ตั้งใจ และมีความเอาใจใส่ในการเรียนภาษาอังกฤษ

เจตคติ หมายถึง การแสดงออกทางความรู้สึก ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยอาจเปลี่ยนแปลงไปในทางบวกหรือทางลบ และเจตคตินี้สามารถสร้างและเปลี่ยนแปลงได้

เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง การแสดงออกทางความคิดเห็น ความรู้สึกที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ทั้งทางบวกและทางลบ เช่น การที่นักศึกษามีเจตคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษนักศึกษาก็จะชอบที่จะเรียนภาษาอังกฤษ มีความตั้งใจ มีความพึงพอใจและถ้าหากนักศึกษามีเจตคติในทางลบต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นักศึกษาก็จะแสดงออกถึงความไม่ชอบและไม่อยากทำ

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อให้การเรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.7.2 สามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรเพื่อเพิ่มศักยภาพในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษานำไปสู่การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

บทที่ 2

บททวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่อง “ แรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาจังหวัดสงขลา ” นั้น ผู้วิจัยได้นำเสนอแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยมีรายละเอียดตามลำดับหัวข้อดังนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษ
 - 2.1.1 ความหมายของภาษาอังกฤษ
 - 2.1.2 ความสำคัญของภาษาอังกฤษ
 - 2.1.3 จุดมุ่งหมายในการเรียนภาษาอังกฤษ
 - 2.1.4 ประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษ
- 2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ
 - 2.2.1 ความหมายของแรงจูงใจ
 - 2.2.2 องค์ประกอบของแรงจูงใจ
- 2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับเจตคติ
 - 2.3.1 ความหมายและประเภทของเจตคติ
 - 2.3.2 องค์ประกอบของเจตคติ
 - 2.3.3 คุณลักษณะของเจตคติ
 - 2.3.4 การเกิดและการเปลี่ยนแปลงเจตคติ
 - 2.3.5 เจตคติในการเรียนภาษา
 - 2.3.6 องค์ประกอบย่อยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติในการเรียนภาษาต่างประเทศ
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษ

2.1.1 ความหมายของภาษาอังกฤษ

ภาษาอังกฤษ เป็นภาษาในกลุ่มภาษาเจอร์แมนิกตะวันตกที่ใช้ครั้งแรกในอังกฤษสมัยต้นยุคกลาง และปัจจุบันเป็นภาษาที่ใช้กันแพร่หลายที่สุดในโลกประชากรส่วนใหญ่ในหลายประเทศรวมทั้ง สหราชอาณาจักร สหรัฐอเมริกา แคนาดา ออสเตรเลีย ไอร์แลนด์ นิวซีแลนด์ และประเทศในแคริบเบียน พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่หนึ่ง ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ที่มีผู้พูดมากที่สุดในโลกอันดับสามของโลก รองจากภาษาจีนกลางและภาษาสเปนมักมีผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองอย่างกว้างขวาง และภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการของสหภาพยุโรป หลายประเทศเครือจักรภพแห่งชาติ และสหประชาชาติ ตลอดจนองค์การระดับโลกหลายองค์การ

ภาษาอังกฤษเจริญขึ้นในราชอาณาจักรแองโกล-แซ็กซอนอังกฤษ และบริเวณสกอตแลนด์ ตะวันออกเฉียงใต้ในปัจจุบัน หลังอิทธิพลอย่างกว้างขวางของบริเตนใหญ่และสหราชอาณาจักร ตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ 17 จนถึงกลางคริสต์ศตวรรษที่ 20 ผ่านจักรวรรดิอังกฤษ และรวมสหรัฐอเมริกาด้วยตั้งแต่กลางคริสต์ศตวรรษที่ 20 ภาษาอังกฤษได้แพร่หลายทั่วโลก กลายเป็นภาษาชั้นนำของวจนิพนธ์ระหว่างประเทศและเป็นภาษากลางในหลายภูมิภาค

ในประวัติศาสตร์ภาษาอังกฤษกำเนิดจากการรวมภาษาถิ่นหลายภาษาที่สัมพันธ์อย่างใกล้ชิด ซึ่งปัจจุบันเรียกรวมว่า ภาษาอังกฤษเก่า ซึ่งผู้ตั้งนิคมนำมายังฝั่งตะวันออกของบริเตนใหญ่เมื่อคริสต์ศตวรรษที่ 5 คำในภาษาอังกฤษจำนวนมากสร้างขึ้นบนพื้นฐานรากศัพท์ภาษาละติน เพราะภาษาละตินบางรูปแบบเป็นภาษากลางของคริสตจักรและชีวิตปัญญาชนยุโรป ภาษาอังกฤษยังได้รับอิทธิพลเพิ่มจากภาษานอร์สเก่าเพราะการบุกครองของไวกิงในคริสต์ศตวรรษที่ 9 และ 10 การพิชิตอังกฤษของชาวนอร์มันในคริสต์ศตวรรษที่ 11 ทำให้ภาษาอังกฤษยืมคำมาจากภาษานอร์มันอย่างมาก และสัจนิยมคำศัพท์และการสะกดเริ่มให้ลักษณะความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับกลุ่มภาษาโรมานซ์เก่าภาษาที่ต่อมากลายเป็นภาษาอังกฤษกลาง การเลื่อนสระครั้งใหญ่ (Great Vowel Shift) ซึ่งเริ่มขึ้นทางตอนใต้ของอังกฤษในคริสต์ศตวรรษที่ 15 เป็นหนึ่งในเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ซึ่งเป็นเครื่องหมายของการกำเนิดของภาษาอังกฤษใหม่จากภาษาอังกฤษกลาง

เนื่องจากการกลมกลืนคำจากภาษาอื่นมากมายตลอดประวัติศาสตร์ ภาษาอังกฤษใหม่จึงมีคำศัพท์ใหญ่มาก โดยมีการสะกดที่ซับซ้อนและไม่สม่ำเสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสระ ภาษาอังกฤษ

ใหม่ไม่เพียงแต่กลมกลืนคำจากภาษาอื่นของยุโรปเท่านั้น แต่ยังรวมภาษาอื่นทั่วโลกด้วย พจนานุกรมภาษาอังกฤษ ฉบับออกซฟอร์ดแสดงรายการคำไว้กว่า 250,000 คำ ซึ่งยังไม่รวม ศัพท์เทคนิค วิทยาศาสตร์และสแลง

2.1.2 ความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ

ความสำคัญของภาษาอังกฤษ ภาษาอังกฤษบางครั้งมีผู้อธิบายว่าเป็นภาษากลางภาษาแรกของโลกเป็นภาษาที่ใช้กันมากที่สุดหรือในบางกรณี เป็นภาษาระหว่างประเทศที่ต้องใช้ในการสื่อสาร วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ ธุรกิจ การเดินเรือ การบิน การบันเทิง วิทยุและการทูต ภาษาอังกฤษเริ่มแพร่ออกนอกหมู่เกาะอังกฤษจากการเติบโตของจักรวรรดิอังกฤษ และเมื่อถึงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 ภาษาอังกฤษก็ไปทั่วโลกอย่างแท้จริง หลังการยึดอาณานิคมของอังกฤษตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ 16 ถึง 19 ภาษาอังกฤษได้กลายเป็นภาษาเด่นในสหรัฐอเมริกา แคนาดา ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ อิทธิพลทางเศรษฐกิจและวัฒนธรรมที่เพิ่มขึ้นของสหรัฐอเมริกาและสถานภาพอภิมหาอำนาจตั้งแต่สงครามโลกครั้งที่สองยิ่งเร่งการแพร่ของภาษาไปทั่วโลก ภาษาอังกฤษเป็นภาษาเด่นของผู้ได้รับรางวัลโนเบลทางวิทยาศาสตร์แทนภาษาเยอรมันในช่วงครึ่งหลังของคริสต์ศตวรรษที่ 20 ภาษาอังกฤษเป็นภาษาเด่นเทียบเท่าและอาจแซงหน้าภาษาฝรั่งเศสในทางการทูตตั้งแต่ครึ่งหลังของคริสต์ศตวรรษที่ 19

ความรู้ภาษาอังกฤษในการปฏิบัติงานกลายเป็นสิ่งจำเป็นในหลายสาขาอาชีพและวิชาชีพ เช่น แพทยศาสตร์และวิชาการคอมพิวเตอร์ ผลคือ กว่าหนึ่งพันล้านคนสามารถพูดภาษาอังกฤษได้อย่างน้อยในระดับพื้นฐาน และยังเป็นหนึ่งในหกภาษาราชการของสหประชาชาติ ผลกระทบหนึ่งของการเติบโตของภาษาอังกฤษ คือ การลดความหลากหลายทางภาษาพื้นเมืองในหลายส่วนของโลก อิทธิพลของภาษาอังกฤษยังมีบทบาทสำคัญในการลดจำนวนภาษาในทางตรงข้าม ความหลากหลายภายในโดยธรรมชาติของภาษาอังกฤษ ร่วมกับภาษาผสม (creole) และภาษาแก้ขัด (pidgin) มีศักยภาพผลิตภาษาใหม่ที่แยกกันชัดเจนจากภาษาอังกฤษตามกาล

ในภาวะปัจจุบันที่อิทธิพลของโลกาภิวัตน์ยังคงมีอยู่อย่างต่อเนื่อง และยังคงเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ นั้นการเรียนรู้ภาษาของประเทศอื่นย่อมได้เปรียบในการทำกิจการต่างๆ เพราะคงไม่มีใครจะติดต่อสื่อสารและรู้เรื่อง ได้ดีเท่ากับการพูดภาษาเดียวกัน เคยมีเรื่องเล่ากันเล่นว่าประเทศไทยที่ค้าขายสิงคโปร์ มาเลย์ ฮองกง ได้หวัน ไม่ได้ก็เพราะว่ามาติดต่อกับประเทศไทยแล้วสื่อสารกันยัง

ไม่ชัดเจนจึงต้องผ่านตัวแทนที่รู้ภาษาดีกว่าเช่นสิงคโปร์ มาเลย์ ฮองกง ไต้หวัน หรือแม้แต่ฟิลิปปินส์ ก็ตาม ซึ่งเราจะเห็นว่าประเทศเหล่านั้นล้วนแล้วแต่ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาที่อาจคิดได้ว่าเป็นภาษาสากล หลายประเทศประกาศให้เป็นภาษาราชการอีกภาษาหนึ่ง นอกจากภาษาของตัวเอง

แน่นอนว่าประเทศที่ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนั้นย่อมทราบดีว่า คนจะเรียนรู้ภาษาให้ซาบซึ่งสามารถใช้ภาษาเข้าสู่สังคมและวัฒนธรรม สามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสังคมวัฒนธรรมตามสถานการณ์ได้ในทุกทักษะของภาษา และโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ดีจะมีโอกาสในการจ้างงาน และได้รับการสนับสนุนส่งเสริมในงานในหน้าที่ให้ยิ่งขึ้นไป มากกว่าผู้ที่ไม่มีความรู้ทางภาษาเลย ดังตัวอย่างที่หน่วยงานห้างร้านบริษัท ที่ประกาศรับพนักงาน แต่แนบท้ายด้วยคำว่ามีความสามารถทางภาษาที่สามารถติดต่อสื่อสารได้ นั่นก็คือต้องมีทักษะ การฟังและการพูดเป็นอย่างน้อย

อันเนื่องจากภาษาอังกฤษมีการใช้กันทั่วโลกมากกว่าภาษาอื่นๆ มีการเรียนการสอนกันทั่วโลกมากกว่าภาษาอื่นจึงคิดให้เป็นภาษาสากลที่ติดต่อสื่อสารได้ทั่วโลก การเรียนการสอนภาษาอังกฤษประการแรกน่าจะใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างกันอย่างเหมาะสมตามสถานการณ์ เช่นเดียวกับการที่เราเรียนรู้ภาษาแรกจากพ่อแม่ พี่เลี้ยง เป็นการเรียนรู้แบบธรรมชาติ ไม่จำเป็นต้องท่องศัพท์ แปล หรือ รู้หลักไวยากรณ์ ดังนั้นการเรียนการสอนในระดับเริ่มเรียนรู้ภาษานั้น คงต้องเน้นการมีส่วนร่วมทางภาษาให้มากที่สุด คือผู้เรียนต้องเรียนรู้จากการฟังและพูดอย่างเป็นธรรมชาติ จนเกิดทักษะ เริ่มจากการพูดในชีวิตประจำวันในครอบครัว แล้วค่อยขยายออกไปสู่โลกภายนอกมากขึ้น เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ในการศึกษาขั้นสูงขึ้นไป การสอนทักษะการพูดและการฟังจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง และผู้สอนอันเป็นต้นแบบจะต้องพัฒนาความรู้ทางภาษาให้ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษาให้มากที่สุด มิฉะนั้นแล้วจะเข้าลักษณะแม่ปูสอนลูกให้เดินให้ตรง ในเรื่องนี้ปัจจุบันแม้จะแก้ได้บ้างโดยอาศัยเทคโนโลยี ที่บันทึกเสียงการพูดคุย การออกเสียงที่ถูกต้องไว้ แล้วก็ทำตาม แต่การแสดงความรู้สึก แสดงอารมณ์ที่เกี่ยวข้องนั้นก็ยังคงต้องใช้เจ้าของภาษามาเป็นผู้สอนถึงจะทำให้เกิดการเรียนรู้ทางภาษาได้เร็ว

การสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ จะสื่อสารกันได้อย่างน้อยที่สุดก็ต้องฟังรู้เรื่องก่อนแล้วจึงจะทำให้สามารถพูดโต้ตอบได้ หรือพูดได้ พูดเป็น หรือใช้เป็น และเป็นประโยชน์ นอกจากการ

โต้ตอบแลกเปลี่ยนข้อมูลสารสนเทศกันก็ควรรวมไปถึงการเล่าเรื่อง บรรยาย แสดงความคิดเห็น ความเห็น ความรู้สึก วิพากษ์วิจารณ์ ซึ่งก็ต้องมีการประเมินที่ได้ยิน ได้ฟังมา จากการวิเคราะห์ สังเคราะห์อีกทีหนึ่ง จึงถือว่าสุดยอดในการเรียนรู้ทางภาษา และจากที่ประเทศเรากำลังประสบกับภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจ ตากเศรษฐกิจกระแสโลก และวิกฤติการเมือง การเรียนรู้ภาษาให้แตกฉาน ก็เป็นการช่วยบรรเทาภาวะทางเศรษฐกิจในขณะนี้ได้ อันเนื่องมาจากที่รัฐบาลประกาศให้การท่องเที่ยวเป็นวาระแห่งชาติ การเข้าใจเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจะทำให้การติดต่อสื่อสารกับชาวต่างประเทศที่จะเข้ามาท่องเที่ยวประเทศไทยดีขึ้น เป็นส่วนหนึ่งในการตัดสินใจให้เข้ามาเที่ยวประเทศไทยมากขึ้น สถาบันการศึกษาที่มีศักยภาพ น่าจะมีส่วนส่งเสริม ช่วยเหลือประเทศในแง่นี้ได้

ในสังคมปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรม และวิถีทัศน์ของชุมชนโลกและตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรม และมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรี และความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น การเรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างอังกฤษ และใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้นและมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราว และวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิด และวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ จะประกอบไปด้วยสาระสำคัญดังนี้

ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาอังกฤษในการฟัง พูด อ่าน เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอด และความ คิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาอังกฤษตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือน และความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสมภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาอังกฤษ ในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นเป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้และเปิด โลกทัศน์ของตน

2.1.3 จุดมุ่งหมายในการเรียนภาษาอังกฤษ

1. เรียนรู้ภาษาอังกฤษจากการได้สัมผัสกับข้อมูลภาษาอังกฤษที่เป็นภาษาพูดและภาษา เขียนตามที่ใช้กันอยู่ในชีวิตจริง
2. เขียนข้อความภาษาอังกฤษที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ คำศัพท์ การสะกดตัว การใช้ เครื่องหมายวรรคตอนถูกต้องและเหมาะสม
3. ใช้ข้อมูลภาษาอังกฤษจากแหล่งข้อมูลต่างๆ โดยที่สามารถสรุปใจความสำคัญและ สังเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาจากแหล่งต่างๆเหล่านั้นได้
4. แปลความหมายจากภาษาไทยไปเป็นภาษาอังกฤษและแปลความหมายจากภาษาอังกฤษ มาเป็นภาษาไทยได้ (ถ้ามีความจำเป็น)
5. นำเสนอผลงานที่เป็นผลผลิตของโครงการ โดยนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษได้ทั้งการพูด และการเขียน
6. สามารถคิดตั้งคำถามเพื่อที่จะค้นคว้าวิจัยได้อย่างกว้างขวางได้
7. เขียนรายงานผลการศึกษาค้นคว้าเป็นภาษาอังกฤษ ได้ถูกต้องตามรูปแบบการเขียน รายงาน
8. เป็นผู้มีความรู้อย่างลึกซึ้งในหัวข้อเรื่องที่เป็น โครงการงานของตน
9. สามารถทำงานรวมกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพ
10. สามารถกำกับการทำงานของตนเองได้ โดยไม่ต้องให้ครูกำกับ
11. สามารถรับผิดชอบตามที่ได้รับมอบหมายจากกลุ่มได้
12. เรียนรู้ที่จะประนีประนอมกับกลุ่มเพื่อนเพื่อให้ได้ข้อยุติ แม้ว่าแนวความคิดและการ แสดงความคิดเห็นอาจแตกต่างกัน

13. เรียนรู้ทักษะต่างๆในการแสวงหาความรู้ เช่น การค้นหาข้อมูล การเลือกใช้แหล่งข้อมูล การใช้พจนานุกรม รวมทั้งการใช้สื่อการเรียนการสอนที่เป็นอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น

2.1.4 ประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษ

ประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษสามารถแบ่งได้ดังนี้

1. ทำให้เราฉลาดขึ้นกว่าเดิมการเรียนรู้ภาษาใหม่ ทำให้สมองเราได้ทำงานและแก้ไข ปัญหา ทั้งการเรียนรู้จดจำ การแปลความหมาย รูปแบบประโยคที่ต่างกัน ทำให้นักเรียนที่รู้หลายภาษามีโอกาสทำคะแนนในวิชาอื่นๆดีกว่านักเรียนที่รู้เพียงภาษาเดียวด้วย
2. ช่วยในการทำงานหลายๆอย่างพร้อมกัน คนที่สามารถเรียนรู้หลายภาษา จะมีความสามารถในการทำงานได้พร้อมกัน รวมถึงสามารถรับรู้ถึงสถานการณ์ต่างๆรอบตัวได้อย่างดี เป็นผลจากการฝึกเรียนรู้การพูด ฟัง เขียน ในรูปแบบที่ต่างกัันนั่นเอง ผลวิจัยยังพบว่าคนที่รู้หลายภาษา ขับรถได้ผิดพลาดน้อยกว่าด้วย
3. ลดความเสี่ยงของการเป็นโรคอัลไซเมอร์ เปรียบเทียบข้อมูลผู้ป่วยโรคอัลไซเมอร์ ซึ่งคนที่เรียนรู้ภาษาเดียวจะเป็นอัลไซเมอร์เฉลี่ยที่อายุ 71.4 ปี แต่คนที่มีความรู้หลายภาษา จะสามารถยืดความทรงจำดีๆไปได้ถึง 75.5 ปี
4. เพิ่มความทรงจำ การศึกษาพบว่าการใช้งานสมองเรียนภาษาใหม่ จะทำให้เกิดการจดจำ บ่อยๆ สามารถช่วยเพิ่มพื้นที่เก็บความทรงจำให้เราได้มากขึ้น เช่นเดียวกับฝึกวิดพื้นบ่อยๆแล้วแขนหรือร่างกายช่วงบนจะแข็งแรงขึ้นนั่นเอง
5. เสริมความสามารถ ในการรับรู้แยกแยะข้อมูล มหาวิทยาลัยในสเปน พบว่าการเรียนรู้หลายภาษา ช่วยให้เราที่มีความสามารถในการแยกแยะข้อมูล กลับกรองถึงความถูกต้อง รวมถึงคนที่มีความสามารถในภาษาต่างๆ จะมีโอกาสวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาผิดพลาดน้อยกว่าคนที่ใช้ภาษาเดียว
6. เพิ่มความสามารถในการตัดสินใจ มหาวิทยาลัยชิคาโก ในสหรัฐอเมริกา ระบุว่า การรับรู้คำศัพท์ใหม่ๆ จะช่วยให้ผู้ใช้สามารถเลือกใช้คำศัพท์ได้ดีขึ้น ส่งผลถึงความสามารถในการตัดสินใจที่เพิ่มมากขึ้น ช่วยให้เลือกทำสิ่งต่างๆ ได้เป็นอย่างดี

7. ใช้ภาษาหลักได้เก่งกว่าเดิม การเรียนรู้ภาษาใหม่ๆ ทำให้เราจับรูปแบบภาษาหลายๆ ภาษาทั่วโลก ซึ่งล้วนแต่มีรากมาจากการพูดเดียวกัน เพราะฉะนั้นจึงส่งผลทางอ้อมให้สามารถใช้ภาษาหลักของเราได้ดีกว่าเดิม เป็นประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนอีกอย่างหนึ่ง

2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ

2.2.1 ความหมายของแรงจูงใจ

วารภรณ์ คำเพชรดี (2552 : 4) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจ

แรงจูงใจ หมายถึง วิธีการชักนำพฤติกรรมของบุคคลให้ปฏิบัติตามวัตถุประสงค์หรือความต้องการของมนุษย์ สิ่งจูงใจที่เกิดขึ้นได้ทั้งภายในและภายนอกตัวบุคคล

ศิริพร โอพารธรรมรัตน์ (2550 : 7) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจ หมายถึง ความพยายามใดๆ ที่เป็นแรงผลักดันกระตุ้น หรือ โน้มน้าวเพื่อให้บุคคลแสดงพฤติกรรมหรือการกระทำตามที่กำหนดให้ด้วยความร่วมมืออย่างยินดีและเต็มใจ ทั้งนี้เพื่อที่จะนำมาซึ่งการทำงานที่มีประสิทธิภาพให้กับองค์กรเพิ่มมากขึ้น

มัลลิกา คั่นสอน (2552 : 194 อ้างถึงใน ศิริพร โอพารธรรมรัตน์) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจ คือ ความยินดีและเต็มใจที่บุคคลจะทุ่มเทความพยายามเพื่อให้การทำงานบรรลุเป้าหมายที่มีแรงจูงใจจะแสดงออกมาในการแสดงพฤติกรรมด้วยความกระตือรือร้นที่มีทิศทางที่เด่นชัดและไม่ย่อท้อเมื่อเผชิญอุปสรรคหรือปัญหา

ดวงพร หุตะเสวี (2550 : 15) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจว่าเป็นสภาวะที่กระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งโดยเกิดจากสิ่งที่อยู่ภายใน เพื่อบรรลุเป้าหมายที่วางไว้โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้

สันศนีย์ สุขสมิติ (2551 : 9) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจหมายถึง ความพยายามที่จะแสดงออกหรือปฏิบัติตามสิ่งที่ต้องการ สิ่งจูงใจมีทั้งภายในและภายนอกตัวบุคคล

2.2.2 องค์ประกอบของแรงจูงใจ

แรงจูงใจแบ่งตามลักษณะพฤติกรรมที่แสดงออกแบ่งเป็น 2 ประเภทคือ

1. แรงจูงใจภายใน (intrinsic motivate) เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นจากภายในตัวบุคคลที่มองเห็นคุณค่าของการทำกิจกรรมว่ามีประโยชน์และจะทำด้วยความเต็มใจเพื่อมุ่งหวังความสำเร็จในการทำ

กิจกรรมโดยไม่ต้องมีใครควบคุมความสำเร็จในการทำกิจกรรมจะเป็นรางวัลภายในที่มีค่ามากกว่ารางวัลภายนอกเช่น ความอยากรู้ อยากรู้อยากเห็น อยากรู้อยากเห็น อยากรู้อยากเห็น อยากรู้อยากเห็น ความทะเยอทะยานของบุคคล เป็นต้นแรงจูงใจประเภทนี้มีผลต่อการปฏิบัติงานสูงสุดเพราะจะทำให้ผู้ปฏิบัติงานบรรลุความสำเร็จตามเป้าหมายที่ต้องการได้เป็นอย่างดีเป็นแรงจูงใจที่ผู้บริหารควรคำนึงถึงมากที่สุดถึงแม้ว่าจะทำได้ยากกว่าวิธีอื่นก็ตาม

2. แรงจูงใจภายนอก (extrinsic motivate) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากการคาดหวังสิ่งอื่นที่อยู่ภายนอกตัวบุคคล เช่น รางวัลคำชมเชยสิ่งล่อใจอื่นๆ เป็นต้น โดยไม่ได้กระทำเพื่อความสำเร็จในสิ่งนั้นๆเลย แรงจูงใจภายนอกอาจเป็นแรงผลักดันในการแสดงพฤติกรรมอย่างมีเป้าหมายและมีทิศทางโดยกระบวนการใดๆ ก็ได้จากภายนอกตัวบุคคล เช่น การแข่งขันที่หวังชัยชนะและรางวัลการเสริมแรงจากการได้รับความพอใจการลงโทษ เป็นต้น

นักจิตวิทยาชาวอังกฤษได้เสนอทฤษฎีการจูงใจโดยอธิบายว่าการจูงใจคนคือการปฏิบัติการตอบสนองความต้องการของคนซึ่ง มาสโลว์ ได้แบ่งความต้องการของคนแบ่งออกเป็น 5 ระดับดังนี้

1. ความต้องการทางร่างกาย (physiological needs) เป็นความต้องการเบื้องต้นเพื่อการอยู่รอดเช่น ความต้องการอาหารที่อยู่อาศัยและความต้องการทางเพศความต้องการทางร่างกายจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของคนต่อเมื่อความต้องการของคนยังไม่ได้รับการตอบสนอง

2. ความต้องการความปลอดภัย (security needs) เป็นเรื่องการป้องกันเพื่อให้เกิดความปลอดภัยจากอันตรายต่างๆที่จะเกิดขึ้นกับร่างกายความเจ็บปวดและความสูญเสียทางเศรษฐกิจรวมถึงการให้ความแน่นอนหรือการรับประกันความมั่นคงของงานและการส่งเสริมเพื่อให้เกิดความมั่นคงทางเศรษฐกิจมากยิ่งขึ้น

3. ความต้องการทางสังคม (belongingness needs) เมื่อความต้องการทางร่างกายและความปลอดภัยได้รับการตอบสนองแล้วความต้องการทางสังคมจะเริ่มเป็นสิ่งจูงใจที่สำคัญต่อพฤติกรรมของคนเพราะคนมีนิสัยชอบอยู่ด้วยกับเป็นกลุ่มดังนั้นความต้องการดังกล่าวจึงเป็นความต้องการอยู่ร่วมกัน การได้รับการยอมรับจากคนอื่นและการมีความรู้สึกว่าคุณเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มอยู่เสมอ

4. ความต้องการที่จะได้รับการยกย่อง (esteem needs) เป็นความต้องการระดับสูงเป็นความต้องการความมั่นใจตนเองในความรู้ความสามารถเป็นความต้องการให้ผู้อื่นยกย่องสรรเสริญและความต้องการมีฐานะเด่นในสังคม

5. ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จในชีวิต (self-actualization needs) เป็นความต้องการสูงสุด เป็นความต้องการความสำเร็จทุกสิ่งทุกอย่างตามความนึกคิดของตนเองควรจะผลักดันชีวิตของตนเองให้ เป็นไปในทางที่ดีที่สุดตามความคาดหมายไว้และสิ่งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับขีดความสามารถของเขาเอง

สรุปได้ว่า “แรงจูงใจ” หมายถึง สิ่งกระตุ้นหรือสิ่งเร้าให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างหนึ่งอย่างใดออกมา เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ของตนเอง แรงจูงใจเป็นพลังและเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของบุคคล

2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับเจตคติ

2.3.1 ความหมายและประเภทของเจตคติ

เจตคติบางครั้งก็เรียกทัศนคติ มีความหมายตามคำอธิบายของนักจิตวิทยา เช่น อัลพอร์ท (Allport อ้างถึงใน นวลศิริ เปาโรหิต, 2545 : 125) ได้ให้ความหมายของเจตคติว่า เป็นสภาวะของความพร้อมทางจิตใจซึ่งเกิดจากประสบการณ์ สภาวะความพร้อมนี้เป็นแรงที่กำหนดทิศทางของ ปฏิกริยาระหว่างบุคคลที่มีต่อบุคคล สิ่งของและ สถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง เจตคติจึงก่อรูปได้ดังนี้

1. เกิดจากการเรียนรู้ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมในสังคม
 2. การสร้างความรู้สึกรู้สึกจากประสบการณ์ของตนเอง
 3. ประสบการณ์ที่ได้รับจากเดิม มีทั้งทางบวกและลบ จะส่งผลถึงเจตคติต่อสิ่งใหม่ ที่คล้ายคลึงกัน
 4. การเลียนแบบบุคคลที่ตนเองให้ความสำคัญ และรับเอาเจตคตินั้นมาเป็นของตน
- เบลกินและสกายเดล (Belkin and Skydell อ้างถึงใน จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย, 2549 : 58) ให้ความสำคัญ ของเจตคติว่า เป็นแนวโน้มที่บุคคลจะตอบสนองในทางที่พอใจหรือไม่พอใจต่อ สถานการณ์ต่าง ๆ

เจตคติจึงมีความหมายสรุปได้ดังนี้

1. ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ หลังจากที่บุคคลได้มีประสบการณ์ในสิ่งนั้น ความรู้สึกนี้จึงแบ่งเป็น 3 ลักษณะ คือ

1.1 ความรู้สึกในทางบวก เป็นการแสดงออกในลักษณะของความพึงพอใจ เห็นด้วย ชอบและสนับสนุน

1.2 ความรู้สึกในทางลบ เป็นการแสดงออกในลักษณะไม่พึงพอใจ ไม่เห็นด้วย ไม่ชอบและไม่สนับสนุน

1.3 ความรู้สึกที่เป็นกลางคือไม่มีความรู้สึกใด ๆ

2. บุคคลแสดงความรู้สึกทางด้านพฤติกรรม ซึ่งแบ่งพฤติกรรมเป็น 2 ลักษณะ คือ

2.1 พฤติกรรมภายนอก เป็นพฤติกรรมที่สังเกตได้ มีการกล่าวถึง สนับสนุน ทำทางหน้าตาบ่งบอก ความพึงพอใจ

2.2 พฤติกรรมภายใน เป็นพฤติกรรมที่สังเกตไม่ได้ ชอบหรือไม่ชอบก็ไม่แสดงออก เจตคติแบ่งเป็น 5 ประเภท ได้แก่

1. เจตคติในด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ (Affective Attitude) ประสพการณ์ที่คนได้สร้างความพึงพอใจและความสุขใจ จนกระทั่งให้มีเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น ตลอดจนเรื่องอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน

2. เจตคติทางปัญญา (Intellectual Attitude) เป็นเจตคติที่ประกอบด้วย ความคิดและความรู้เป็นแกน บุคคลอาจมีเจตคติต่อบางสิ่งบางอย่างโดยอาศัยการศึกษา ความรู้ จนเกิดความเข้าใจและมีความสัมพันธ์กับจิตใจ คืออารมณ์และความรู้สึกรวม หมายถึง มีความรู้สึกจนเกิดความซาบซึ้งเห็นดีเห็นงามด้วย เช่น เจตคติที่มีต่อศาสนาเจตคติที่ไม่ดีต่อยาเสพติด

3. เจตคติทางการกระทำ (Action-oriented Attitude) เป็นเจตคติที่พร้อมจะนำไปปฏิบัติ เพื่อสนอง ความต้องการของบุคคล เช่น เจตคติที่ดีต่อการพูดจาไพเราะอ่อนหวาน เพื่อให้คนอื่นเกิดความนิยม เจตคติที่มีต่องานในสำนักงาน

4. เจตคติทางด้านความสมดุล (Balanced Attitude) ประกอบด้วย ความสัมพันธ์ทางด้านความรู้สึกและอารมณ์เจตคติทางปัญญาและเจตคติทางการกระทำ เป็นเจตคติที่สามารถตอบสนองต่อความพึงพอใจในการทำงาน ทำให้บุคคลสามารถทำงานตามเป้าหมายของตนเองและองค์การได้

5. เจตคติในการป้องกันตัวเอง (Ego-defensive Attitude) เป็นเจตคติเกี่ยวกับการป้องกันตนเองให้พ้นจากความขัดแย้งภายในใจ ประกอบด้วยความสัมพันธ์ทั้ง 3 ด้าน คือ ความสัมพันธ์ด้านความรู้สึก อารมณ์ ด้านปัญญาและด้านการกระทำ

2.3.2 องค์ประกอบของเจตคติ

โดยทั่วไป เจตคติประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Component) เป็นองค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งเรานั้น ๆ เพื่อเป็นเหตุผลที่จะสรุปความ และรวมเป็นความเชื่อ หรือช่วยในการประเมินค่าสิ่งเรานั้นๆ

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึกและอารมณ์ (Affective Component) เป็นองค์ประกอบด้านความรู้สึก หรืออารมณ์ของบุคคล ที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งเร้า ต่างเป็นผลต่อเนื่องมาจากที่บุคคล ประเมินค่าสิ่งเร้านั้น แล้วพบว่าพอใจหรือไม่พอใจ ต้องการหรือไม่ต้องการ ดีหรือเลว

องค์ประกอบทั้งสองอย่างมีความสัมพันธ์กัน เจตคติบางอย่างจะประกอบด้วยความรู้ความเข้าใจมาก แต่ประกอบด้วยองค์ประกอบด้านความรู้สึกและอารมณ์น้อย เช่น เจตคติที่มีต่องานที่ทำ ส่วนเจตคติที่มีต่อแฟชั่นเสื้อผ้าจะมีองค์ประกอบด้านความรู้สึกและอารมณ์สูง แต่มีองค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจต่ำ

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) เป็นองค์ประกอบทางด้านความพร้อม หรือความโน้มเอียงที่บุคคลประพฤติปฏิบัติ หรือตอบสนองต่อสิ่งเร้าในทิศทางที่จะสนับสนุนหรือคัดค้าน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเชื่อ หรือความรู้สึกของบุคคลที่ได้รับจากการประเมินค่าให้สอดคล้องกับความรู้สึกที่มีอยู่

เจตคติที่บุคคลมีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด ต้องประกอบด้วยทั้งสามองค์ประกอบเสมอ แต่จะมีปริมาณมากน้อยแตกต่างกันไป โดยปรกติบุคคลมักแสดงพฤติกรรมในทิศทางที่สอดคล้องกับเจตคติที่มีอยู่แต่ก็ไม่เสมอไปทุกกรณี ในบางครั้งเรามีเจตคติอย่างหนึ่ง แต่ก็ไม่ได้แสดงพฤติกรรมตามเจตคติที่มีอยู่ก็มี

2.3.3 คุณลักษณะของเจตคติ

เจตคติมีคุณลักษณะที่สำคัญดังนี้

1. เจตคติเกิดจากประสบการณ์ สิ่งเร้าต่าง ๆ รอบตัวบุคคล การอบรมเลี้ยงดู การเรียนรู้ ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรม เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดเจตคติ แม้ว่าจะมีประสบการณ์ที่เหมือนกันก็เป็นเจตคติที่แตกต่างกันได้ ด้วยสาเหตุหลายประการ เช่น สติปัญญา อายุ เป็นต้น

2. เจตคติเป็นการเตรียม หรือความพร้อมในการตอบสนองต่อสิ่งเร้า เป็นการเตรียมความพร้อมภายในของจิตใจมากกว่าภายนอกที่สังเกตได้ สภาวะความพร้อมที่จะตอบสนอง มีลักษณะที่ซับซ้อนของบุคคลว่า ชอบหรือไม่ชอบ ยอมรับหรือไม่ยอมรับ เกี่ยวข้องกับอารมณ์ด้วย

3. เจตคติมีทิศทางของการประเมิน ทิศทางของการประเมินคือลักษณะความรู้สึกหรืออารมณ์ที่เกิดขึ้น ถ้าเป็นความรู้สึกหรือประเมินว่าชอบ พอใจ เห็นด้วย ก็ถือเป็นทิศทางในทางที่ดี เรียกว่าเป็นทิศทางในทางบวก และถ้าประเมินออกมาในทางไม่ดี เช่น ไม่ชอบ ไม่พอใจ ก็มีทิศทางในทางลบ เจตคติทางลบไม่ได้หมายความว่าไม่ควรมีเจตคตินั้นเป็นเพียงความรู้สึกที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น

4. เจตคติมีความเข้ม คือมีปริมาณมากน้อยของความรู้สึก ถ้าชอบมากหรือไม่เห็นด้วยอย่างมากก็แสดงว่ามี ความเข้มสูง ถ้าไม่ชอบเลยหรือเกลียดที่สุดก็แสดงว่ามีความเข้มสูงไปอีกทางหนึ่ง

5. เจตคติมีความคงทน เจตคติเป็นสิ่งที่บุคคลยึดมั่นถึ้อมัน และมีส่วนในการกำหนดพฤติกรรมของคนนั้น การยึดมั่นในเจตคติต่อสิ่งใด ทำให้การเปลี่ยนแปลงเจตคติเกิดขึ้นได้ยาก

6. เจตคติมีทั้งพฤติกรรมภายในและพฤติกรรมภายนอก พฤติกรรมภายในเป็นสภาวะทางจิตใจ ซึ่งหากไม่ได้แสดงออก ก็ไม่สามารถรู้ได้ว่าบุคคลนั้นมีเจตคติอย่างไรในเรื่องนั้น เจตคติเป็นพฤติกรรมภายนอกแสดงออกเนื่องจากถูกกระตุ้น และการกระตุ้นยังมีสาเหตุอื่น ๆ ร่วมอยู่ด้วย

7. เจตคติต้องมีสิ่งเร้าจึงมีการตอบสนองขึ้น ไม่จำเป็นว่าเจตคติที่แสดงออกจากพฤติกรรมภายในและพฤติกรรมภายนอกจะต้องตรงกัน เพราะก่อนแสดงออกนั้นก็ปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพของสังคม แล้วจึงแสดงออกเป็นพฤติกรรมภายนอก

2.3.4 การเกิดและการเปลี่ยนแปลงเจตคติ

เจตคติเกิดจากการมีประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อม หากประสบการณ์ที่เราได้รับเพิ่มเติมแตกต่างจากประสบการณ์เดิม เราก็อาจเปลี่ยนแปลงเจตคติได้ การเปลี่ยนแปลงเจตคติมี 2 ทาง

1. การเปลี่ยนแปลงในทางเดียวกัน (Congruent Change) หมายถึง เจตคติเดิมของบุคคลที่เป็นไปในทางบวกจะเพิ่มมากขึ้นในทางบวก แต่ถ้าเจตคติเป็นไปในทางลบก็เพิ่มมากขึ้นในทางลบด้วย
2. การเปลี่ยนแปลงไปคนละทาง (Incongruent Change) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงเจตคติเดิมของบุคคลที่เป็นไปในทางบวกจะลดลงและไปเพิ่มทางลบ

หลักการของการเปลี่ยนแปลงเจตคติ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงไปในทางเดียวกัน หรือการเปลี่ยนแปลงไป คนละทางนั้น มีหลักการว่า เจตคติที่เปลี่ยนแปลงไปในทางเดียวกันเปลี่ยนได้ง่ายกว่าเจตคติที่เปลี่ยนแปลงไปคนละทาง เพราะการเปลี่ยนแปลงไปในทางเดียวกันมีความมั่นคง ความคงที่มากกว่าการเปลี่ยนแปลงไปคนละทาง การเปลี่ยนแปลงเจตคติเกี่ยวข้องกับปัจจัยต่อไปนี้

1. ความสุดขีด (Extremeness) เจตคติที่อยู่ปลายสุดเปลี่ยนแปลงได้ยากกว่าเจตคติที่ไม่รุนแรงนัก เช่น ความรักที่สุดและความเกลียดที่สุดเปลี่ยนแปลงยากกว่าความรักและความเกลียดที่ไม่มากนัก
2. ความซับซ้อน (Multicomplexity) เจตคติที่เกิดจากสาเหตุเดียวกันเปลี่ยนได้ง่ายกว่าเกิดจากหลาย ๆ สาเหตุ
3. ความคงที่ (Consistency) เจตคติที่มีลักษณะคงที่มาก หมายถึงเจตคติที่เป็นความเชื่อฝังใจ เปลี่ยนแปลงยากกว่าเจตคติทั่วไป
4. ความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่อง (Interconnectedness) เจตคติที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะที่เป็นไปในทางเดียวกันเปลี่ยนแปลงได้ยากกว่าเจตคติที่มีความสัมพันธ์ไปในทางตรงกันข้าม
- 5 ความแข็งแกร่งและจำนวนความต้องการ (Strong and Number of Wants Served) หมายถึง เจตคติที่มีความจำเป็นและความต้องการในระดับสูง เปลี่ยนแปลงได้ยากกว่าเจตคติที่ไม่แข็งแกร่งและไม่อยู่ในความต้องการ
6. ความเกี่ยวเนื่องกับค่านิยม (Centrality of Related Values) เจตคติหลายเรื่องเกี่ยวเนื่องจากค่านิยมความเชื่อว่าค่านิยมนั้นดีน่าปรารถนา และเจตคติสืบเนื่องจากค่านิยม ขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมนั้นเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ยาก

2.3.5 เจตคติในการเรียนภาษา

สำหรับการเรียนการสอนภาษา เจตคติจึงนักศึกษามีผลต่อการเรียนรู้ภาษา เจตคติของนักศึกษาเป็นตัวแปรทางด้านจิตวิทยาและบุคลิกภาพของตัวนักศึกษา ซึ่งมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษา แครชเชน(Krashen 1983 :71) พบว่า ปัจจัยด้านเจตคติและความรู้สึกมีบทบาทสำคัญต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาที่สอง ซึ่งสอดคล้องกับ ซาวิยอง (Savignon 1983 : 110) ได้กล่าวถึงความสำคัญของเจตคติต่อการเรียนรู้ภาษาที่สองว่าในบรรดาตัวแปรมากมายในการเรียนรู้

ภาษานั้น เจตคติของนักศึกษาเป็นสิ่งที่สำคัญที่สามารถมองเห็นกันมากที่สุด และตัวแปรที่สำคัญที่สุดที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาที่สองก็คือเจตคติของนักเรียนนั่นเอง การ์ดเนอร์และแลมเบิร์ต (Gardner and Lambert 1972 :20) เชื่อว่าเจตคติและแรงจูงใจมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาที่สอง อีกทั้งยังเป็นตัวแปรที่เป็นอิสระจากความถนัดทางภาษาและสติปัญญา เจตคติเป็นสิ่งที่พัฒนาจากครอบครัว พ่อแม่ที่มีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศและวัฒนธรรมต่างชาติ ลูกจะมีแนวโน้มที่จะมีทัศนคติทางบวกด้วย การ์ดเนอร์และแลมเบิร์ต แบ่งเจตคติออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. เจตคติเชิงบูรณาการ (Integrative Attitude) หมายถึง การที่นักศึกษามีเจตคติต้องการเป็นเหมือนสมาชิกคนหนึ่งของกลุ่มชนเจ้าของภาษามีความเต็มใจที่จะเกี่ยวข้องกับเจ้าของภาษานั้นๆ

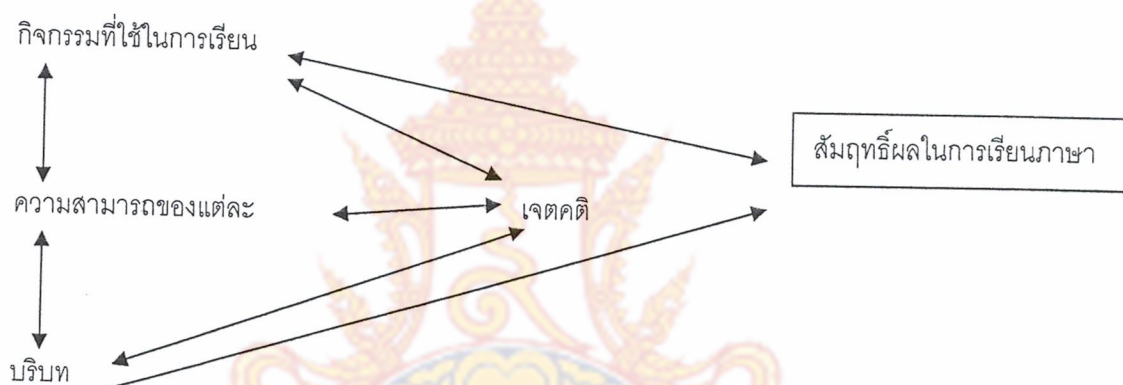
2. เจตคติเชิงเครื่องมือ (Instrumental Attitude) หมายถึงการที่นักเรียนมีเจตคติต้องการนำภาษาไปใช้ประโยชน์ในด้านต่างๆ กับสมาชิกของกลุ่มเจ้าของภาษา

บราวน์ (Brown 1981:115) กล่าวว่าเจตคติทั้งสองลักษณะนี้ช่วยให้นักศึกษาประสบความสำเร็จ ในการเรียนภาษาที่สอง และเจตคติทั้งสองประเภทนี้ไม่ได้แยกจากกันเป็นอิสระอย่างชัดเจน แต่ผสมกลมกลืนกันไป

แครชเชนและเทอเรล (Krashen and Terrell 1981 : 23) มีความคิดเห็นว่าเจตคติเพื่อนำภาษาไปใช้ประโยชน์จะส่งผลทำให้นักศึกษาต้องการเกี่ยวข้องกับเจ้าของภาษา เพียงเพื่อจุดประสงค์บางอย่างเท่านั้น ดังนั้นความต้องการในการเรียนภาษาอาจสิ้นสุดลง เมื่อบรรลุจุดประสงค์ ในขณะที่เจตคติต้องการให้เหมือนกับสมาชิกของกลุ่มชนเจ้าของภาษาจะสัมพันธ์กับการเรียนรู้ภาษาที่สอง เมื่อนักศึกษาอยู่ในสภาพที่ต้องปรับตัวให้เหมือนเจ้าของภาษา

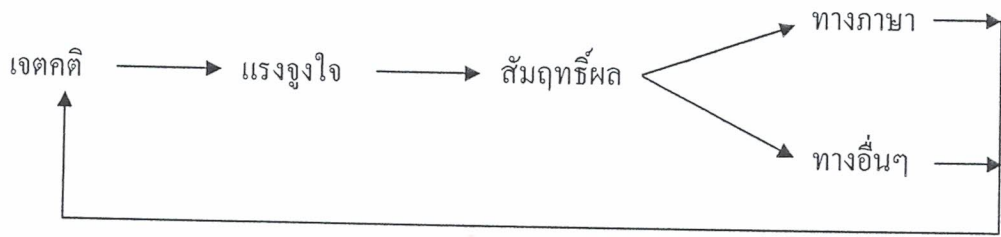
ลิตเติลวูด (Littlewood 1984 : 68) กล่าวว่า การเรียนภาษาต่างประเทศมีเจตคติเป็นกำลังสำคัญนำไปสู่ความสำเร็จของการเรียนรู้ นอกจากเจตคติของนักศึกษาดังกล่าวแล้วเจตคติที่มีต่อตัวอาจารย์และชั้นเรียนก็มีความสำคัญ นักศึกษาที่มีความรู้สึว่าการเรียนภาษาในชั้นเรียนมีความสนุกสนาน ชอบอาจารย์ผู้สอน จะใช้ความพยายามในการเรียนภาษามากขึ้น และถ้านักศึกษาประสบความสำเร็จในการนำภาษาไปใช้ได้จริงเกิดขึ้นบ่อยครั้ง จะทำให้นักศึกษามีเจตคติเพื่อนำภาษาไปใช้ประโยชน์

ออลเลอร์ (Oller 1977 : 323) เชื่อว่าเจตคติเป็นตัวบ่งชี้ความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการเรียนภาษาต่างประเทศ เจตคติสังเกตไม่ได้ แต่สามารถตีความได้จากพฤติกรรม การที่บุคคลมีเจตคติที่ดีต่อตัวเองในการเรียนภาษา จะทำให้มีจิตใจรักภาษานั้น และพยายามใช้ภาษาในการสื่อสารกับบุคคลอื่น สิ่งเหล่านี้จะช่วยในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาเป็นอย่างดี นอกจากนั้น ยังเห็นว่าความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติกับการเรียนภาษาต่างประเทศ อาจเปลี่ยนแปลงได้ไม่คงที่แน่นอนขึ้นอยู่กับความสามารถของบุคคล สิ่งแวดล้อม และกิจกรรมที่ใช้ในการเรียนซึ่งเขาได้เสนอรูปแบบที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติกับความสำเร็จในการเรียนภาษา ดังนี้

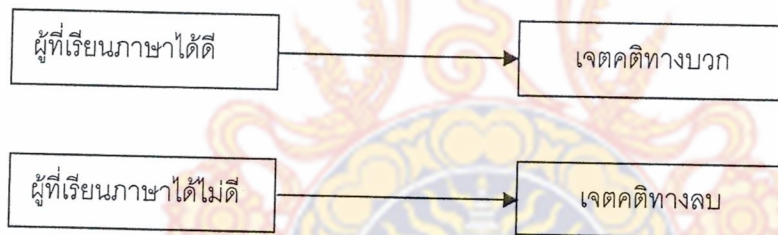
แผนภูมิที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติกับความสำเร็จในการเรียนภาษาของออลเลอร์

การ์ดเนอร์และแลมเบิร์ต (Gardner and Lambert 1972 : 266 – 272) มีความเห็นสอดคล้องกับรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติกับความสำเร็จของออลเลอร์ และเห็นว่าอาจมีความสัมพันธ์กันทางอ้อมระหว่างเจตคติกับความสำเร็จในการเรียนภาษา กล่าวคือ การสร้างเจตคติที่ดีจะช่วยให้นักศึกษาเรียนภาษาได้สำเร็จและความสำเร็จในการเรียนภาษาจะส่งผลย้อนกลับไปสู่เจตคติของนักศึกษาด้วย การ์ดเนอร์และแลมเบิร์ตจึงได้เสนอรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติกับความสำเร็จในการเรียนภาษาดังนี้

แผนภูมิที่ 2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติกับความสำเร็จในการเรียนภาษาของการ์ด์เนอร์และแลมเบิร์ท

ซาวิยอง (Savignon 1972 ก : 20 – 34) มีความคิดเห็นว่าความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศเป็นตัวกำหนดเจตคติ กล่าวคือ นักศึกษาเรียนภาษาได้ดีจะเกิดเจตคติทางบวก ส่วนนักศึกษาเรียนภาษาได้ไม่ดีจะเกิดเจตคติทางลบ และเสนอรูปแบบจำลองความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติและการเรียนภาษาดังนี้

แผนภูมิที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติและการเรียนภาษาของซาวิยอง(Savignon)

จากแนวความคิด ทฤษฎีและหลักการดังกล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นว่า เจตคติต่อการเรียนภาษานั้นเกิดจากสภาวะแวดล้อมของตัวนักศึกษาเป็นสำคัญ ทั้งนี้ในด้านครอบครัว สังคมและวัฒนธรรมเจตคติมีบทบาทที่สำคัญ ความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศขึ้นอยู่กับเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อเจ้าของภาษาและวัฒนธรรมนั้นๆ รวมทั้งความเหมาะสมในการสร้างแรงจูงใจของบทเรียนและกิจกรรม รวมไปถึงความสัมพันธ์อันดีระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา เมื่อนักศึกษาเข้าใจมองเห็นคุณค่าของภาษา จะเกิดความรักและเอาใจใส่ในการเรียนทำให้ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษา

2.3.6 องค์ประกอบย่อยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติในการเรียนภาษาต่างประเทศ

ผลสัมฤทธิ์หรือความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศนั้น มีความสัมพันธ์อย่างมากกับเจตคติของนักศึกษาทั้งด้านที่เกี่ยวข้องกับภาษาที่เรียนตัวชนชาติเจ้าของภาษาหรือด้านอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับภาษาดังกล่าว คือ การมีเจตคติที่ดีจะสามารถทำให้ผลการเรียนดีขึ้นหรือประสบความสำเร็จในการเรียน

อัจฉรา วงศ์โสธร (2539 : 31) กล่าวว่า ความถนัดทางภาษาเป็นความสามารถด้านภาษา และองค์ประกอบย่อยส่วนหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับเจตคติในการเรียนภาษาต่างประเทศและเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการเรียนภาษาต่างประเทศ

จาโคโบวิทส์ (Jakobovits 1972 : 91 – 115) กล่าวถึงองค์ประกอบย่อยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติในการเรียนภาษาต่างประเทศไว้ดังนี้

1. องค์ประกอบทางการสอน ซึ่งประกอบด้วย คุณภาพการสอนของอาจารย์ โอกาสการเรียนรู้ของนักศึกษา การประเมินผล
2. องค์ประกอบด้านตัวนักศึกษา ซึ่งประกอบด้วย สถิติปัญญา ความสามารถทางภาษา ความถนัดทางการเรียนภาษา สมรรถภาพในการรับความรู้ใหม่ นิสัยทางการเรียน
3. องค์ประกอบทางสังคมและวัฒนธรรม ผลอันเกิดจากองค์ประกอบทางสังคมและวัฒนธรรม คือ ความสนใจในภาษาที่เรียนเจตคติที่มีต่อภาษานั้น

การ์ดเนอร์ (Gardner 1985 :110 -111) ได้กล่าวเพิ่มเติมว่า ปัจจัยทางครอบครัว หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาซึ่งเป็นผู้ปลูกฝังเจตคติต่อการเรียนภาษาต่างประเทศของบุตร ปัจจัยทางเพศ ซึ่งพบว่าเพศหญิงจะมีแนวโน้มของเจตคติเชิงบวกมากกว่าเพศชาย และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมนักศึกษาล้วนส่วนใหญ่มีเจตคติเพื่อต้องการให้เป็นเหมือนสมาชิกของกลุ่มชนเจ้าของภาษา

กล่าวโดยสรุป องค์ประกอบย่อยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติในการเรียนภาษาต่างประเทศอาจจะเกิดจากอิทธิพลของปัจจัยต่างๆ ซึ่งได้แก่ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสามารถทางภาษา ความถนัดทางภาษา สถิติปัญญาของนักศึกษา ครอบครัว เพศ สิ่งแวดล้อมรอบตัวของนักศึกษาและการเรียนการสอนของอาจารย์

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปนัดดา ปานะนิล (2554) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการใช้วิธีการสอนแบบตรงเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและแรงจูงใจของนักเรียนที่มีภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้ก่อนและหลังการสอน โดยวิธีการสอนแบบตรงและเพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้ก่อนและหลังการสอน โดยวิธีการสอนแบบตรงตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือเด็กเพศชายอายุ 10 ปีที่กำลังเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนานาชาติเกรซเชียงใหม่จำนวน 1 คนโดยใช้วิธีการสุ่มแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและแบบวัดแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าร้อยละเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบวัดแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและทดสอบวัดความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือการสุ่มอย่างง่าย และการหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติและการสอนโดยใช้เกม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติและการสอนโดยใช้เกม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

วัลภา ศรีสุข (2553) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถในการพูดสื่อสารและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติกับการสอนโดยใช้เกม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นกิจกรรมในการออกกำลังเพื่อการบำบัดความเครียดทางประสาท เพื่อความสนุกสนานสร้างบรรยากาศให้นักเรียนสนุกสนานและทำให้อยากเรียนภาษาอังกฤษอีกทั้งสามารถนำเกมที่ฝึกในห้องเรียนไปใช้นอกห้องเรียนได้ด้วยเพื่อศึกษาวัฒนธรรมใช้เกมในการสอดแทรกการสืบสวนวัฒนธรรมที่นักเรียนควรทราบของเจ้าของภาษาและเพื่อการเรียนรู้ทางภาษา และระบบเสียงของภาษา เกมจะช่วยสอนรูปภาษาอย่างมีความหมาย ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนธรรมโวดิศึกษาลัย อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวนนักเรียน 50 คน ได้จากการเลือกแบบเจาะจง นักเรียนที่มีคะแนนวิชาภาษาอังกฤษในการสอบเข้าเรียนต่อระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ใกล้เคียงกันแบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 25 คน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัยคือ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติจำนวน 15 ชั่วโมง และแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกม จำนวน 15 ชั่วโมง แบบทดสอบวัด

ความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบแบบปากเปล่า และแบบวัดแรงจูงใจ ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และการวิเคราะห์ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่าความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติและการสอนโดยใช้เกม ที่มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติและการสอนโดยใช้เกมที่มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สุภาณี โสโท (2554) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ภาษาอังกฤษการคิดวิเคราะห์และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL PLUS กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R วิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และเพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษการคิดวิเคราะห์และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างกลุ่มที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus กับกลุ่มที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชุมชนโนนสูง อำเภอเมืองสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษอุดรธานีเขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 2 ห้องโดยใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษแบบ KWL Plus และแบบ SQ4R จำนวนรูปแบบละ 8 แผนๆละ 2 ชั่วโมงแบบทดสอบวัดความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษเป็นแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.24 - 0.75 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.73 แบบทดสอบวัดการคิดวิเคราะห์เป็นแบบปรนัยเลือกตอบตัวเลือกจำนวน 25 ข้อสถิติที่ใช้ในการวิจัยคือค่าเฉลี่ยร้อยละส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและทดสอบสมมติฐานด้วย t-test (Independent Samples) และ F-test (One-way MANOVA) ผลการวิจัยพบว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R วิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มี

ประสิทธิภาพเท่ากับ 82.79/82.93 และ 81.86/79.63 ตามลำดับแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีดัชนีประสิทธิผล ค่าเท่ากับ 0.6923 และ 0.6504 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนเท่ากับ .6923 และ .6504 ตามลำดับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 แต่มีการคิดวิเคราะห์และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่แตกต่างกัน

พรทิพย์ ชัยวรวิบูล (2554) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเรียนภาษาที่มีผลต่อการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนิสิตสาขาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับและประเภทของแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 3 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 4 ประเภท ได้แก่ แรงจูงใจเชิงเครื่องมือ แรงจูงใจเชิงบูรณาการ แรงจูงใจเชิงผล และแรงจูงใจภายใน เพื่อศึกษาแรงจูงใจที่มีผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนิสิตสาขาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 3 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา และเพื่อศึกษาแรงจูงใจที่มีผลต่อการพัฒนาทักษะความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนิสิตสาขาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 3 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นิสิตระดับปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ภาคปกติ มหาวิทยาลัยบูรพา ชั้นปีที่ 3 จำนวน 56 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามและการสัมภาษณ์เกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษที่มีผลต่อการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยแบบสอบถามใช้เก็บข้อมูลเชิงปริมาณกับกลุ่มตัวอย่าง และการสัมภาษณ์ใช้เก็บข้อมูลเชิงคุณภาพกับกลุ่มตัวอย่างและผู้สอนชาวต่างชาติสถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ ค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย ผลการวิจัยพบว่านิสิตมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก (3.75) ค่าเฉลี่ยแรงจูงใจแต่ละประเภทเรียงจากมากไปหาน้อย คือ แรงจูงใจเชิงเครื่องมือ (4.01) แรงจูงใจเชิงบูรณาการ (3.83) แรงจูงใจเชิงผล (3.63) และแรงจูงใจภายใน (3.51) นิสิตที่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษแตกต่างกันมีระดับประเภทแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน นิสิตที่มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากมีการพัฒนาในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการ

สื่อสารดีกว่านิสิตที่มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษน้อยกว่า โดยนิสิตที่มีแรงจูงใจประเภทภายในมีระดับการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมากที่สุดและรองลงมา

หทัยกาญจน์ สุขประเสริฐ (2552) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาแรงจูงใจในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เข้าร่วมและไม่เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษและเมื่อสิ้นภาคเรียน และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของแรงจูงใจในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 กลุ่มโรงเรียนท่าหลวงสัมพันธ อำเภوتاหลวง จังหวัดลพบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 2 ซึ่งเป็นโรงเรียนขยายโอกาส จำนวน 3 โรงเรียน รวม 136 คน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัยคือ แผนการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ และแบบวัดแรงจูงใจในการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเข้าร่วมกิจกรรมสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เข้าร่วมสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเข้าค่ายภาษาอังกฤษกับเมื่อสิ้นสุดภาคเรียนไม่แตกต่างกัน และแรงจูงใจในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

บทที่ 3

การดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา แรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา จังหวัดสงขลา โดยมีวิธีการศึกษาดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 ขั้นตอนการดำเนินงาน
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

3.1 ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีของจังหวัด สงขลา ซึ่งประกอบด้วย 5 สถาบันการศึกษา คือ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัย หาดใหญ่ มหาวิทยาลัยทักษิณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ศรีวิชัย

ลำดับที่	มหาวิทยาลัย	จำนวนประชากร
1	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	20,011
2	มหาวิทยาลัยหาดใหญ่	5,325
3	มหาวิทยาลัยทักษิณ	12,313
4	มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	12,207
5	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	7,098
	รวม	56,954

ที่มา : กลุ่มพัฒนาระบบสารสนเทศ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

ตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีของจังหวัดสงขลา ซึ่งประกอบด้วย 5 สถาบันการศึกษา คือ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ มหาวิทยาลัยทักษิณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา และมหาวิทยาลัยวิทยาดเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย โดยใช้วิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ กำหนดจำนวนตัวอย่างจากสูตรของ ทาโร ยามาเน (Taro Yamane) ที่ยอมให้เกิดค่าความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างได้ 5% ดังนี้

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

โดยที่ n = จำนวนตัวอย่าง

N = จำนวนประชากรทั้งหมดที่ใช้ในการศึกษา

e = ค่าความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง

$$\begin{aligned} n &= \frac{56,954}{1+(56,954)(0.05)^2} \\ &= 397.21 \approx 398 \end{aligned}$$

ได้จำนวนตัวอย่างเท่ากับ 398 คน โดยจำแนก ดังนี้

ลำดับที่	มหาวิทยาลัย	จำนวนตัวอย่าง
1	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	140
2	มหาวิทยาลัยหาดใหญ่	37
3	มหาวิทยาลัยทักษิณ	86
4	มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	85
5	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	50
รวม		398

3.2 ขั้นตอนการดำเนินงาน

การศึกษางานวิจัยเรื่อง แรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาจังหวัดสงขลา นั้น กลุ่มผู้วิจัยเห็นสมควรว่าควรทำการศึกษาทั้งการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อให้ผลที่ได้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้มากขึ้น โดยมีขั้นตอนในการศึกษาดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) ได้จากการค้นคว้าและรวบรวมจากหนังสือ เอกสาร บทความ วิทยานิพนธ์ ข้อมูลสถิติจากหน่วยงานต่างๆ และข้อมูลจากส่วนราชการ
2. สอบถามอย่างไม่เป็นทางการกับบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อขอความคิดเห็นขั้นต้น และแนวทางเพื่อการปฏิบัติงานพร้อมๆ กับขอความร่วมมือ
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 การวิจัยเชิงคุณภาพ

เทคนิคการสนทนากลุ่ม (Focus group discussion) การสนทนากลุ่มได้ดำเนินการจัดสนทนากลุ่มเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาเพื่อรวบรวมความคิดและประเด็นต่างๆ

3.2 การวิจัยเชิงปริมาณ

เครื่องมือในการเก็บข้อมูล เป็นการใช้แบบสอบถาม โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา
- ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา
- ตอนที่ 4 แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเชิงคุณภาพ

ดำเนินการถอดเทปบันทึกเสียงจากการสนทนากลุ่ม ซึ่งเป็นบทสนทนา ระหว่างผู้วิจัย ผู้ร่วมวิจัยและผู้ให้ข้อมูลและเก็บข้อมูลในรูปเอกสาร จากนั้นจึงนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาวิเคราะห์และใส่รหัส (Coding) จากนั้นจัดหมวดหมู่ของข้อมูล ดีความ พรรณนาและนำมาสร้างข้อสรุปเบื้องต้นเพื่ออธิบายความสัมพันธ์ของกลุ่มข้อมูลต่างๆ และคัดแยกข้อมูลที่ไม่ต้องการออกไปเป็นระยะๆ

การวิจัยเชิงปริมาณ

การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย การหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนการวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน ประกอบด้วย การทดสอบที (T-TEST) และการวิเคราะห์ความแปรปรวน

5. สรุปผลข้อมูล

6. สรุปผลข้อมูลดำเนินการเผยแพร่ข้อมูล โดยรายงานให้มหาวิทยาลัยต่างๆในจังหวัดสงขลาทราบเพื่อใช้ในการดำเนินการวางแผนและกำหนดนโยบายที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาต่อไปในอนาคต

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

เครื่องมือในการเก็บข้อมูล เป็นการใช้แบบสอบถาม โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มีระดับความคิดเห็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มีระดับความคิดเห็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

มีการอบรมเจ้าหน้าที่ที่เก็บแบบสอบถามก่อนที่จะลงภาคสนาม เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิจัยเชิงคุณภาพ

ดำเนินการถอดเทปบันทึกเสียงจากการสนทนากลุ่ม ซึ่งเป็นบทสนทนา ระหว่างผู้วิจัย ผู้ร่วมวิจัยและผู้ให้ข้อมูลและเก็บข้อมูลในรูปเอกสาร จากนั้นจึงนำข้อมูลที่เก็บ รวบรวมมาวิเคราะห์และใส่รหัส (Coding) จากนั้นจัดหมวดหมู่ของข้อมูล ดีความ พรรณนาและ นำมาสร้างข้อสรุปเบื้องต้นเพื่ออธิบายความสัมพันธ์ของกลุ่มข้อมูลต่างๆ และคัดแยกข้อมูลที่ไม่ ต้องการออกไปเป็นระยะๆ

การวิจัยเชิงปริมาณ

ทำการป้อนข้อมูลของคำตอบในแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจและเจตคติในการ เรียนภาษาอังกฤษของแบบสอบถามบันทึกเข้าคอมพิวเตอร์และนำไปประมวลผล โดยใช้โปรแกรม สำเร็จรูปมาวิเคราะห์หาค่าสถิติดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

- ความถี่
- ค่าร้อยละ
- ค่าเฉลี่ย
- ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่

- การทดสอบที (t-test)
- การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) หากพบว่า มีความแตกต่างกัน จะทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ โดยวิธีความแตกต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) : (Least Significant Difference)

แบบสอบถามชนิดแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดย การนำมาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และให้ค่าน้ำหนักคะแนนแต่ละระดับ (บุญชม ศรี สะอาด 2535,99-100) ดังนี้

ระดับ		ค่าน้ำหนัก
มากที่สุด	ให้ค่าน้ำหนักคะแนนเท่ากับ	5
มาก	ให้ค่าน้ำหนักคะแนนเท่ากับ	4
ปานกลาง	ให้ค่าน้ำหนักคะแนนเท่ากับ	3
น้อย	ให้ค่าน้ำหนักคะแนนเท่ากับ	2
น้อยที่สุด	ให้ค่าน้ำหนักคะแนนเท่ากับ	1

การหาค่าเฉลี่ยของคะแนนในแบบสอบถามเป็นรายข้อและคะแนนรวมในแต่ละด้าน แปลความหมายของค่าเฉลี่ยเพื่อประเมินระดับความรู้สึที่จะใช้เกณฑ์ประเมินค่าตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	4.21-5.00	มากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.41-4.20	มาก
คะแนนเฉลี่ย	2.61-3.40	ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.81-2.60	น้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00-1.80	น้อยที่สุด

แบบสอบถามชนิดปลายเปิด ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) แล้วนำมาแจกแจงความถี่

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆ ในจังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูลจากแบบสอบถามและได้ดำเนินการวิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์โดยแบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา

ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบแรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

สมมติฐาน

นักศึกษาที่มีปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน มีแรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน

ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ในรูปการบรรยายและตารางดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

(n=398)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	84	21.1
หญิง	314	78.9
ชั้นปี		
ปี 1	87	21.9
ปี 2	159	39.9
ปี 3	76	19.1
ปี 4	70	17.6
ปี 5	4	1.0
อื่น ๆ	2	.5
มหาวิทยาลัย		
มหาวิทยาลัยทักษิณ	86	21.6
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	50	12.6
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	85	21.4
มหาวิทยาลัยหาดใหญ่	37	9.3
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	140	35.2
เกรดเฉลี่ย		
ต่ำกว่า 2.00	9	2.3
2.00 – 2.50	148	37.2
2.50 – 3.00	130	32.7
มากกว่า 3.00	111	27.9

ตารางที่ 1 (ต่อ) จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

(n=398)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
คณะ		
วิทยาศาสตร์	45	11.3
ทรัพยากรธรรมชาติ	39	9.8
บริหารธุรกิจ	51	12.8
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	33	8.3
ศึกษาศาสตร์	37	9.3
สถาปัตยกรรมศาสตร์	2	.5
วิทยาการจัดการ	30	7.5
เทคนิคการแพทย์	14	3.5
เศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ	20	5.0
วิทยาลัยนานาชาติ	2	.5
รัฐศาสตร์	4	1.0
พยาบาลศาสตร์	6	1.5
นิติศาสตร์	22	5.5
อุตสาหกรรมเกษตร	10	2.5
ศิลปศาสตร์	10	2.5
เทคโนโลยีอุตสาหกรรม	6	1.5
การแพทย์แผนไทย	3	.8
วิศวกรรมศาสตร์	17	4.3
ทันตแพทยศาสตร์	1	.3
เภสัชศาสตร์	8	2.0
ครุศาสตร์	38	9.5

ตารางที่ 1 (ต่อ) จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

(n=398)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สถานภาพของบิดามารดา		
อยู่ด้วยกัน	331	83.2
หย่าร้าง/แยกกันอยู่	36	9.0
บิดา/มารดาเสียชีวิต	31	7.8
อาชีพผู้ปกครอง		
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	92	23.1
เกษตรกร	121	30.4
รับจ้าง	49	12.3
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	117	29.4
พนักงานหรือลูกจ้างเอกชน	13	3.3
อื่นๆ เช่น แม่บ้าน	6	1.5
รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง		
ต่ำกว่า 10,000 บาท	41	9.5
10,001 - 15,000 บาท	115	32.7
15,001 - 20,000 บาท	80	41.5
20,001 - 25,000 บาท	45	13.8
25,000 - 30,000 บาท	39	2.0
30,001 บาท ขึ้นไป	78	.3

จากผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 1 พบว่า นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชาย จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.1 และนักศึกษาคหฤง จำนวน 314 คน คิดเป็นร้อยละ 78.9

นักศึกษที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 39.9 รองลงมา คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 21.9 นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 19.1 นักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 17.6 นักศึกษาชั้นปีที่ 5 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 และนักศึกษาชั้นปีอื่นๆ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5

นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 35.2 รองลงมา คือ มหาวิทยาลัยทักษิณ จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 21.6 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 21.4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 12.6 และมหาวิทยาลัยหาดใหญ่ จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.3

นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมในระดับ 2.00 - 2.50 จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 37.2 รองลงมา คือ อยู่ในระดับ 2.50 - 3.00 จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 32.7 ระดับมากกว่า 3.00 จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 27.9 และต่ำกว่า 2.00 จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3

นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 รองลงมา คือ คณะวิทยาศาสตร์ จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.3 คณะพยาบาลบรมราชชนนี จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 9.8 คณะครุศาสตร์ จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 คณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.3 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 คณะวิทยาการจัดการ จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5 คณะนิติศาสตร์ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5 คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0 คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3 คณะเทคนิคการแพทย์ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 คณะอุตสาหกรรมเกษตร,คณะศิลปศาสตร์ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 คณะเกษตรศาสตร์ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 คณะพยาบาลศาสตร์ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 คณะรัฐศาสตร์ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 คณะการแพทย์แผนไทย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และคณะวิทยาลัยนานาชาติ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5

นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ผู้ปกครองอยู่ด้วยกัน จำนวน 331 คน คิดเป็นร้อยละ 83.2 รองลงมา คือ หย่าร้าง/แยกกันอยู่ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.0 และบิดา/มารดาเสียชีวิต จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8

นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกร จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 30.4 รองลงมา คือ ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 29.4 รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.1 รับจ้าง จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 12.3

พนักงานหรือลูกจ้างเอกชน จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3 และประกอบอาชีพอื่นๆ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5

นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ผู้ปกครองมีรายได้ 10,001 - 15,000 บาท จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 28.9 รองลงมา คือ รายได้ระหว่าง 15,001 - 20,000 บาท จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20.1 รายได้ 30,001 บาท ขึ้นไป จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 19.6 รายได้ระหว่าง 20,001 - 30,000 บาท จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.3 รายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3 และรายได้ระหว่าง 25,001 - 30,000 บาท จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 9.8

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ

(n=398)

ความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ		
ไม่เคยเข้าร่วม	312	78.4
เคยเข้าร่วม	86	21.6
ทักษะทางด้านภาษาอังกฤษ		
เล็กน้อย	130	32.7
ปานกลาง	244	61.3
ดี	24	6.0
ระดับเกรดเฉลี่ยของวิชาภาษาอังกฤษ		
A	38	9.5
B+ / B	130	32.7
C+ / C	166	41.7
D+ / D	55	13.8
E / F	8	2.0
ระดับความรู้ทางภาษาอังกฤษ		
น้อย (0 – 3)	201	50.5
ปานกลาง (4 – 6)	166	41.7
ดี (7 – 10)	31	7.8

จากผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 2 พบว่า นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ จำนวน 312 คน คิดเป็นร้อยละ 76.9 และเคยเข้าร่วมกิจกรรมภาษาอังกฤษ จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 21.6

นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คิดว่าตนเองมีทักษะทางด้านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 244 คน คิดเป็นร้อยละ 61.3 รองลงมา คือ อยู่ในระดับเล็กน้อย จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 32.7 และอยู่ในระดับดี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6

นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับเกรดเฉลี่ยของวิชาภาษาอังกฤษเกรด C+ /C จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 41.7 รองลงมา คือ เกรด B+/B จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 32.7 เกรด D+/D จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 13.8 เกรด A จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 และเกรด E/F จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0

นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่วัดระดับความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับน้อย (0 – 3) จำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 50.5 รองลงมา คือ ระดับปานกลาง (4 – 6) จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 41.7 และระดับดี (7 – 10) จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา มหาวิทยาลัยต่างๆ ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามรายชื่อ

เจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษ	Mean	SD.	ระดับ เจตคติ
1. การรู้สึกเพลิดเพลินเมื่อได้ฟังเพลงภาษาอังกฤษหรืออ่านหนังสือภาษาอังกฤษ	3.45	.850	มาก
2. ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่มีประโยชน์ในชีวิตประจำวันน้อย	3.44	1.242	มาก
3. การเรียนภาษาอังกฤษมีประโยชน์ในการสื่อสารกับชาวต่างประเทศ	4.14	.871	มาก
4. เมื่อต้องทำกิจกรรมที่เกี่ยวกับภาษาอังกฤษทำให้รู้สึกขาดความเชื่อมั่นในตนเอง	3.55	.870	มาก

ตารางที่ 3 (ต่อ) ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของ นักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆ ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามรายชื่อ

เจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษ	Mean	SD.	ระดับ เจตคติ
5. การฝึกทักษะด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษ ทำให้มีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ	3.52	.874	มาก
6. การเรียนภาษาอังกฤษด้วยเกมและเพลงไม่ได้ความรู้เท่าที่ควร	2.95	.994	มาก
7. การรู้สึกเสียเวลาและไม่สนุกที่ได้ฝึกบทสนทนากับเพื่อนๆ	2.76	1.130	ปานกลาง
8. ช่วยเพิ่มความสามารถการเรียนรู้ด้านภาษาการเล่นเกมภาษาอังกฤษหรือดูรายการภาษาอังกฤษ	3.84	.859	มาก
9. การเป็นคนหนึ่งที่สนใจเข้าร่วมกิจกรรมภาษาอังกฤษ	3.48	.957	มาก
10. ภาษาอังกฤษช่วยให้มองเห็นโลกกว้างขึ้น	3.77	.863	มาก
11. การไม่ชอบภาษาอังกฤษแต่เรียนเพราะเป็นวิชาบังคับที่นักศึกษาต้องเรียนทุกคน	3.09	1.181	ปานกลาง
12. ควรเพิ่มชั่วโมงเรียนภาษาอังกฤษให้มากขึ้น	3.41	1.011	มาก
13. การสนทนากับชาวต่างชาติเป็นเรื่องน่าตื่นเต้น	3.82	.915	มาก
14. ภาษาอังกฤษทำให้คนทันสมัย	3.84	.933	มาก
15. บรรยาการการจัดกิจกรรมวิชาภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่น่าเบื่อ	3.17	1.044	ปานกลาง
16. ภาษาอังกฤษทำให้เครียด	3.22	1.050	ปานกลาง
17. วิชาภาษาอังกฤษทำให้ผลการเรียนในเทอมนี้น้อยลง	3.27	1.104	ปานกลาง
18. เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษมีแต่ความซ้ำซ้อน	3.11	1.041	ปานกลาง
19. ถ้ามีการอบรมการใช้ภาษาอังกฤษข้าพเจ้าจะสมัครใจเข้าร่วม	3.38	.924	ปานกลาง
20. ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ยากเกินความสามารถ	3.01	1.063	ปานกลาง
รวม	3.41	.466	มาก

จากผลการวิเคราะห์ตารางที่ 3 ระดับเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา มหาวิทยาลัยต่างๆ ในจังหวัดสงขลา พบว่า นักศึกษามีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นักศึกษามีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษในเรื่องการเรียนภาษาอังกฤษมีประโยชน์ในการสื่อสารกับชาวต่างประเทศมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 4.14 รองลงมา คือ การเล่นเกมภาษาอังกฤษหรือดูรายการภาษาอังกฤษช่วยเพิ่มความสามารถการเรียนรู้ด้านภาษาและภาษาอังกฤษทำให้คนทันสมัยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 การสนทนากับชาวต่างชาติเป็นเรื่องน่าตื่นเต้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 ภาษาอังกฤษช่วยให้มองเห็นโลกกว้างขึ้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 การรู้สึกขาดความเชื่อมั่นในตนเองเมื่อต้องทำกิจกรรมที่เกี่ยวกับภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 การฝึกทักษะด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษทำให้มีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 ช่วยเพิ่มความสามารถการเรียนรู้ด้านภาษาการเล่นเกมภาษาอังกฤษหรือดูรายการภาษาอังกฤษเท่ากับ 3.48 การรู้สึกเพลิดเพลินเมื่อได้ฟังเพลงภาษาอังกฤษหรืออ่านหนังสือภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่มีประโยชน์ในชีวิตประจำวันน้อยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 ควรเพิ่มชั่วโมงเรียนภาษาอังกฤษให้มากขึ้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 ถ้ามีการอบรมการใช้ภาษาอังกฤษจะสมัครใจเข้าร่วมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38 วิชาภาษาอังกฤษทำให้ผลการเรียนในเทอมนี้น้อยลงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 ภาษาอังกฤษทำให้เครียดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.22 บรรยากาศการจัดกิจกรรมวิชาภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่น่าเบื่อมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.17 เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษมีแต่ความซ้ำซ้อนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.11 ไม่ชอบภาษาอังกฤษแต่เรียนเพราะเป็นวิชาบังคับที่นักศึกษาต้องเรียนทุกคนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.09 ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ยากเกินความสามารถมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.01 การเรียนภาษาอังกฤษด้วยเกมและเพลงทำให้ไม่ได้ความรู้เท่าที่ควรมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.95 และการรู้สึกเสียเวลาและไม่สนุกที่ได้ฝึกบทสนทนากับเพื่อน ๆ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 2.76

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา มหาวิทยาลัยต่างๆ ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามรายชื่อ

แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ	Mean	SD.	ระดับแรงจูงใจ
1. การได้สนทนากับชาวต่างชาติทำให้มีความพยายามที่จะเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น	3.77	.848	มาก
2. การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนทำให้มีความสนใจในภาษาอังกฤษมากขึ้น	3.75	.808	มาก
3. จะทำให้สนุกมากกับการเรียนภาษาอังกฤษที่มีกิจกรรมที่หลากหลาย	3.72	.838	มาก
4. ต้องการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับ ภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน	3.57	.868	มาก
5. ความภูมิใจเมื่อมีใครชมว่าเก่งภาษาอังกฤษ	3.63	.896	มาก
6. จะสนใจเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้นถ้ามีการศึกษานอกสถานที่	3.66	.876	มาก
7. การหวังใช้ประโยชน์จากภาษาอังกฤษเพื่อการได้งานที่ดีและเงินเดือนที่สูง	3.90	.884	มาก
8. สนใจภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	3.90	.437	มาก
9. มีส่วนร่วมในชั้นเรียนมากขึ้นเมื่อได้รับรางวัลหรือคะแนนพิเศษจากอาจารย์ผู้สอน	3.50	.917	มาก
10. เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพราะเรียนได้ดีกว่าวิชาอื่น	3.16	.958	ปานกลาง
11. เรียนภาษาอังกฤษเพราะเนื้อหาที่น่าสนใจ และน่าเรียนรู้	3.46	.938	มาก
12. จะตั้งใจเรียนมากขึ้นถ้ามีภาพสวยๆ มาประกอบการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษ	3.55	.876	มาก
13. เมื่อพบความยากในการเรียนภาษาอังกฤษจะหยุดสนใจทันที	3.25	.999	ปานกลาง

ตารางที่ 4 (ต่อ) ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของ นักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆ ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามรายชื่อ

แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ	Mean	SD.	ระดับแรงจูงใจ
14. ตั้งความหวังไว้ว่าจะได้เกรด 4 ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	3.52	1.030	มาก
15. ในการเรียนภาษาอังกฤษอยากให้เวลาเดินเร็วๆ	3.36	1.009	ปานกลาง
16. บรรยากาศในห้องเรียนทำให้ไม่อยากเข้าเรียนชั่วโมงภาษาอังกฤษ	3.26	1.032	ปานกลาง
17. รู้สึกกลัวเมื่อต้องที่จะสนทนากับผู้อื่นโดยใช้ภาษาอังกฤษ	3.46	.977	มาก
รวม	3.55	.533	มาก

จากผลการวิเคราะห์ตารางที่ 4 ระดับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆ ในจังหวัดสงขลา พบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษในเรื่องหวังใช้ประโยชน์จากภาษาอังกฤษเพื่อการได้งานที่ดีและเงินเดือนที่สูงและสนใจภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 3.90 รองลงมา คือ การได้สนทนากับชาวต่างชาติทำให้มีความพยายามที่จะเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนทำให้มีความสนใจในภาษาอังกฤษมากขึ้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 จะทำให้สนุกมากกับการเรียนภาษาอังกฤษที่มีกิจกรรมที่หลากหลายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 จะสนใจเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้นถ้ามีการศึกษานอกสถานที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 ต้องการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษนอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 จะตั้งใจเรียนมากขึ้นถ้ามีภาพสวยๆ มาประกอบการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 ตั้งความหวังไว้ว่าจะได้เกรด 4 ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 มีส่วนร่วมในชั้นเรียนมากขึ้นเมื่อได้รับรางวัลหรือคะแนนพิเศษจากอาจารย์ผู้สอนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 เรียนภาษาอังกฤษเพราะเนื้อหามีความน่าสนใจและน่าเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 ในการเรียนภาษาอังกฤษอยากให้เวลาเดินเร็วๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 บรรยากาศในห้องเรียนทำให้ไม่อยากเข้าเรียนชั่วโมงภาษาอังกฤษ

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.26 เมื่อพบความยากในการเรียนภาษาอังกฤษจะหยุดสนใจทันทีที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25 และเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพราะเรียนได้ดีกว่าวิชาอื่นมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 3.16

ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบแรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบแรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆ ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามเพศ

แรงจูงใจและเจตคติในการเรียน ภาษาอังกฤษ	เพศ				t	P-value
	ชาย		หญิง			
	Mean	SD.	Mean	SD.		
แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ	3.46	.597	3.40	.425	1.153	0.01*
เจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษ	3.59	.639	3.55	.503	.644	.141

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิเคราะห์ตารางที่ 5 เปรียบเทียบแรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆ ในสงขลา จำแนกตามเพศ พบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบแรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆ ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามชั้นปี

แรงจูงใจและเจตคติในการเรียน ภาษาอังกฤษ	ชั้นปี	Mean	SD.	F	P-value
แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ	ปี 1	3.60	.463	.499	.777
	ปี 2	3.55	.547		
	ปี 3	3.48	.625		
	ปี 4	3.57	.496		
	ปี 5	3.47	.209		
	อื่นๆ	3.71	.166		
เจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษ	ปี 1	3.42	.380	1.604	.158
	ปี 2	3.41	.512		
	ปี 3	3.32	.494		
	ปี 4	3.50	.422		
	ปี 5	3.43	.119		
	อื่นๆ	3.95	.212		

จากผลการวิเคราะห์ตารางที่ 6 เปรียบเทียบแรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆ ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามชั้นปี พบว่า นักศึกษาแต่ละชั้นปีมีแรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบแรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆ ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามมหาวิทยาลัย

แรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษ	มหาวิทยาลัย	Mean	SD.	F	P-value
แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ	มหาวิทยาลัยทักษิณ	3.61	.616	1.745	1.39
	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	3.70	.590		
	มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	3.55	.538		
	มหาวิทยาลัยหาดใหญ่	3.49	.489		
	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	3.49	.454		
	มหาวิทยาลัยทักษิณ	3.37	.521		
เจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	3.55	.469		
	มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	3.52	.451		
	มหาวิทยาลัยหาดใหญ่	3.35	.404		
	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	3.33	.436		
	มหาวิทยาลัยทักษิณ	3.37	.521		
	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	3.55	.469		

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิเคราะห์ตารางที่ 7 เปรียบเทียบแรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆ ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามมหาวิทยาลัย พบว่า นักศึกษาแต่ละมหาวิทยาลัยมีเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 8 ความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆ ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัย	ค่าเฉลี่ย	มทษ.	มทร.	วค.	มอ.	ม.ญ.
		3.37	3.55	3.52	3.35	3.33
มทษ.	3.37	-				
มทร.	3.55	*	-			
วค.	3.52	*		-		
มอ.	3.35		*	*	-	
ม.ญ.	3.33		*			-

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิเคราะห์ตารางที่ 8 ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆ ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามมหาวิทยาลัย พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยมีเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างจากมหาวิทยาลัยทักษิณ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์และมหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ส่วนมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลามีเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างจากมหาวิทยาลัยทักษิณและมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบแรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสมปัจจุบัน

แรงจูงใจและเจตคติในการเรียน ภาษาอังกฤษ	เกรดเฉลี่ยสะสม ปัจจุบัน	Mean	SD.	F	P-value
แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ	ต่ำกว่า 2.00	3.58	.356	4.150	.589
	2.00 – 2.50	3.51	.540		
	2.50 – 3.00	3.61	.557		
	มากกว่า 3.00	3.55	.506		
เจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษ	ต่ำกว่า 2.00	3.67	.455	4.150	.007*
	2.00 – 2.50	3.41	.489		
	2.50 – 3.00	3.48	.453		
	มากกว่า 3.00	3.30	.430		

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิเคราะห์ตารางที่ 9 เปรียบเทียบแรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆ ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสมปัจจุบัน พบว่า นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมปัจจุบันต่างกันมีเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

ตารางที่ 10 ความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆ ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสมปัจจุบัน

เกรดเฉลี่ยสะสม	ค่าเฉลี่ย	ต่ำกว่า 2.00	2.00 – 2.50	2.50 – 3.00	มากกว่า 3.00
ปัจจุบัน		3.67	3.41	3.48	3.30
ต่ำกว่า 2.00	3.67	-			
2.00 – 2.50	3.41		-		
2.50 – 3.00	3.48			-	
มากกว่า 3.00	3.30	*		*	-

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิเคราะห์ตารางที่ 10 ความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของเจตคติและในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆ ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสมปัจจุบัน พบว่า นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00 มีเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างจากนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 และเกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.50 – 3.00

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบแรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆ ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามสถานภาพของบิดามารดา

แรงจูงใจและเจตคติในการเรียน ภาษาอังกฤษ	สถานภาพของ บิดามารดา	Mean	SD.	F	P-value
แรงจูงใจในการเรียน ภาษาอังกฤษ	อยู่ด้วยกัน	3.55	.530	.061	.941
	บิดา/มารดาเสียชีวิต	3.53	.552		
	หย่าร้าง/แยกกันอยู่	3.57	.554		
เจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษ	อยู่ด้วยกัน	3.42	.467	.697	.499
	บิดา/มารดาเสียชีวิต	3.37	.450		
	หย่าร้าง/แยกกันอยู่	3.33	.477		

จากผลการวิเคราะห์ตารางที่ 11 เปรียบเทียบแรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆ ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามสถานภาพของบิดามารดา พบว่านักศึกษาที่สถานภาพของบิดามารดาต่างกัันมีแรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบแรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง

แรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษ	อาชีพผู้ปกครอง	Mean	SD.	F	P-value
แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ	รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	3.58	.481	2.879	.014*
	เกษตรกร	3.56	.529		
	รับจ้าง	3.67	.521		
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	3.44	.560		
	พนักงาน/ลูกจ้างเอกชน	3.88	.373		
	อื่นๆ	3.72	.780		
เจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษ	รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	3.41	.434	1.127	.345
	เกษตรกร	3.40	.420		
	รับจ้าง	3.52	.471		
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	3.37	.527		
	พนักงาน/ลูกจ้างเอกชน	3.55	.417		
	อื่นๆ	3.24	.598		

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิเคราะห์ตารางที่ 12 เปรียบเทียบแรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆ ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง พบว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพต่างกันมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

ตารางที่ 13 ความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆ ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง

อาชีพ	ค่าเฉลี่ย	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ		รับจ้าง	ค้าขาย/ ธุรกิจ ส่วนตัว		พนักงาน/ ลูกจ้าง เอกชน		อื่นๆ
		เกษตกร							
		3.58	3.56	3.61	3.40	3.71	3.47		
รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	3.58	-							
เกษตกร	3.56		-						
รับจ้าง	3.67			-					
ค้าขาย/ธุรกิจ ส่วนตัว	3.44			*	-				
พนักงาน/ ลูกจ้างเอกชน	3.88		*		*	-			
อื่นๆ	3.72								-

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิเคราะห์ตารางที่ 13 ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆ ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง พบว่า นักศึกษาที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพเป็นพนักงานหรือลูกจ้างมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างจากนักศึกษาที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพเป็นเกษตรกรและค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว ส่วนนักศึกษาที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัวมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างจากนักศึกษาที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพรับจ้าง

ตารางที่ 14 เปรียบเทียบแรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆ ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง

แรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษ	รายได้	Mean	SD.	F	P-value
แรงจูงใจการเรียนภาษาอังกฤษ	ต่ำกว่า 10,000 บาท	3.55	.518	.869	.502
	10,001 - 15,000 บาท	3.47	.505		
	15,001 - 20,000 บาท	3.56	.553		
	20,001 - 25,000 บาท	3.56	.600		
	25,000 - 30,000 บาท	3.64	.583		
	30,001 บาท ขึ้นไป	3.62	.494		
เจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษ	ต่ำกว่า 10,000 บาท	3.40	.403	.406	.844
	10,001 - 15,000 บาท	3.38	.389		
	15,001 - 20,000 บาท	3.44	.502		
	20,001 - 25,000 บาท	3.40	.583		
	25,000 - 30,000 บาท	3.49	.512		
	30,001 บาท ขึ้นไป	3.39	.474		

จากผลการวิเคราะห์ตารางที่ 14 เปรียบเทียบแรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆ ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง พบว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีแรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบแรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามระดับเกรดเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษ

แรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษ	เกรดเฉลี่ย	Mean	SD.	F	P-value
แรงจูงใจการเรียนภาษาอังกฤษ	A	3.61	.468	.774	.000*
	B+ / B	3.70	.466		
	C+ / C	3.48	.563		
	D+ / D	3.46	.556		
	E / F	3.04	.461		
เจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษ	A	3.37	.432	1.028	.393
	B+ / B	3.45	.414		
	C+ / C	3.40	.480		
	D+ / D	3.40	.573		
	E / F	3.14	.276		

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิเคราะห์ตารางที่ 15 เปรียบเทียบแรงจูงใจและเจตคติการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆ ในสงขลา จำแนกตามระดับเกรดเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า นักศึกษาที่มีระดับเกรดเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษต่างกันมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 16 ความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆ ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามระดับเกรดเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษ

ระดับเกรดเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	A	B+ / B	C+ / C	D+ / D	E / F
		3.61	3.70	3.48	3.46	3.04
A	3.61	-				
B+ / B	3.70		-			
C+ / C	3.48		*	-		
D+ / D	3.46		*		-	
E / F	3.04	*	*	*	*	-

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิเคราะห์ตารางที่ 16 ความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆ ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามระดับเกรดเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า นักศึกษามีระดับเกรดเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษ E / F มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างจากนักศึกษาที่มีระดับเกรดเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษ A B+ / B C+ / C D+ / D และนักศึกษาที่มีระดับเกรดเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษ B+ / B มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างจากนักศึกษาที่มีระดับเกรดเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษ C+ / C และ D+ / D

ตารางที่ 17 เปรียบเทียบแรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆ ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามระดับความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษ

แรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษ	คะแนน	Mean	SD.	F	P-value
แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ	น้อย	3.50	.561	16.230	.000*
	ปานกลาง	3.52	.495		
	ดี	4.13	.418		
เจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษ	น้อย	3.39	.499	6.510	.002*
	ปานกลาง	3.39	.422		
	ดี	3.73	.591		

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิเคราะห์ตารางที่ 17 เปรียบเทียบแรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆ ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามระดับความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษ พบว่า นักศึกษาที่มีระดับความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษต่างกันมีแรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

ตารางที่ 18 ความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆ ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามระดับความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษ

ระดับความรู้	ค่าเฉลี่ย	น้อย	ปานกลาง	ดี
		3.50	3.52	4.13
น้อย	3.50	-		
ปานกลาง	3.52		-	
ดี	4.13	*	*	-

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิเคราะห์ตารางที่ 18 ความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆ ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามระดับความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษ พบว่า นักศึกษาที่มีความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษในระดับดีมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างจากนักศึกษาที่มีความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษในระดับน้อยและระดับปานกลาง

ตารางที่ 19 ความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆ ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามระดับความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษ

ระดับความรู้	ค่าเฉลี่ย	น้อย	ปานกลาง	ดี
		3.39	3.39	3.73
น้อย	3.39	-		
ปานกลาง	3.39		-	
ดี	3.73	*	*	-

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิเคราะห์ตารางที่ 19 ความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆ ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามระดับความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษ พบว่า นักศึกษาที่มีความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษในระดับดีมีเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างจากนักศึกษาที่มีความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษในระดับน้อยและระดับปานกลาง

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง แรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆในจังหวัดสงขลา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆในจังหวัดสงขลา และเพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆในจังหวัดสงขลา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆ ในจังหวัดสงขลา จำนวน 398 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบโควต้า สรุปผลการศึกษาดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ข้อมูลส่วนบุคคล

นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชาย คิดเป็นร้อยละ 21.1 และนักศึกษาหญิง คิดเป็นร้อยละ 78.9 ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 39.9 รองลงมา คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 21.9 นักศึกษาชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 19.1 นักศึกษาชั้นปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 17.6 และนักศึกษาชั้นปีที่ 5 คิดเป็นร้อยละ 1.0 ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ คิดเป็นร้อยละ 35.2 รองลงมา คือ มหาวิทยาลัยทักษิณ คิดเป็นร้อยละ 21.6 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา คิดเป็นร้อยละ 21.4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย คิดเป็นร้อยละ 12.6 และมหาวิทยาลัยหาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 9.3 นักศึกษาส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในระดับ 2.00 - 2.50 คิดเป็นร้อยละ 37.2 รองลงมา คือ อยู่ในระดับ 2.50 - 3.00 คิดเป็นร้อยละ 32.7 มากกว่า 3.00 คิดเป็นร้อยละ 27.9 และต่ำกว่า 2.00 คิดเป็นร้อยละ 2.3 ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 12.8 รองลงมา คือ คณะวิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 11.3 คณะทรัพยากรธรรมชาติ คิดเป็นร้อยละ 9.8 คณะครุศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 9.5 คณะศึกษาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 9.3 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 8.3 คณะวิทยาการจัดการ คิดเป็นร้อยละ 7.5 คณะนิติศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 5.5 คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 5.0 คณะวิศวกรรมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 4.3 คณะเทคนิคการแพทย์ คิดเป็นร้อยละ 3.5 คณะอุตสาหกรรมและการเกษตรและคณะศิลปศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 2.5 คณะเภสัชศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 2.0 คณะพยาบาลศาสตร์และคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมคิดเป็นร้อยละ 1.5 คณะรัฐศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 1.0 คณะการแพทย์

แผนไทย คิดเป็นร้อยละ 0.8 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และคณะวิทยาลัยนานาชาติ คิดเป็นร้อยละ 0.5 นักศึกษาส่วนใหญ่ผู้ปกครองอยู่ด้วยกัน คิดเป็นร้อยละ 83.2 รองลงมา คือ หย่าร้าง/แยกกันอยู่ คิดเป็นร้อยละ 9.0 และบิดา/มารดาเสียชีวิต คิดเป็นร้อยละ 7.8 โดยส่วนใหญ่ผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 30.4 รองลงมา คือ ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 29.4 รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 23.1 รับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 12.3 พนักงานหรือลูกจ้างเอกชน คิดเป็นร้อยละ 3.3 และประกอบอาชีพอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 1.5 และส่วนใหญ่ผู้ปกครองมีรายได้ 10,001 - 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 28.9 รองลงมา คือ 15,001 - 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 20.1 30,001 บาท ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 19.6 20,001 - 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 11.3 ต่ำกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 10.3 และ 25,001 - 30,000 บาท คิดเป็น ร้อยละ 9.8

ความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ

นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 76.9 และเคยเข้าร่วมกิจกรรมภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 21.6 ส่วนใหญ่คิดว่าตนเองมีทักษะทางด้านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 61.3 รองลงมา คือ อยู่ในระดับเล็กน้อย คิดเป็นร้อยละ 32.7 และอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 6 ส่วนใหญ่มีระดับเกรดเฉลี่ยของวิชาภาษาอังกฤษ เกรด C+ /C คิดเป็นร้อยละ 41.7 รองลงมา คือ เกรด B+/B คิดเป็นร้อยละ 32.7 เกรด D+/D คิดเป็นร้อยละ 13.8 เกรด A คิดเป็นร้อยละ 9.5 และเกรด E/F คิดเป็นร้อยละ 2.0 และนักศึกษาส่วนใหญ่วัดระดับความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษอยู่ที่ระดับน้อย (0 – 3) คิดเป็นร้อยละ 50.5 รองลงมา คือ ระดับปานกลาง (4 – 6) คิดเป็นร้อยละ 41.7 และระดับดี (7 – 10) คิดเป็นร้อยละ 7.8

เจตคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆ ในจังหวัดสงขลา

เจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆ ในจังหวัดสงขลา

นักศึกษามีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นักศึกษามีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษในเรื่องการเรียนภาษาอังกฤษมีประโยชน์ในการสื่อสารกับชาวต่างประเทศมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ การเล่นเกมภาษาอังกฤษหรือดูรายการภาษาอังกฤษช่วยเพิ่มความสามารถการเรียนรู้ด้านภาษาและภาษาอังกฤษทำให้คนทันสมัย และการรู้สึกเสียเวลาและไม่สนุกที่ได้ฝึกบทสนทนากับเพื่อน ๆ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆ ในจังหวัดสงขลา นักศึกษามีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษในเรื่องหวังใช้ประโยชน์จากภาษาอังกฤษเพื่อการได้งานที่ดีและเงินเดือนที่สูงและสนใจภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ การได้สนทนากับชาวต่างชาติทำให้มีความพยายามที่จะเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น และเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพราะเรียนได้ดีกว่าวิชาอื่น มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดตามลำดับ

การเปรียบเทียบแรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

สมมติฐาน

นักศึกษาที่มีปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน มีแรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน

แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆ ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

นักศึกษาที่มีชั้นปี มหาวิทยาลัย เกรดเฉลี่ยสะสมปัจจุบัน สถานภาพของบิดามารดา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครองต่างก็มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

นักศึกษาชายและนักศึกษานักศึกษามีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

นักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพต่างกันมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพเป็นพนักงานหรือลูกจ้างมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างจากนักศึกษาที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพเป็นเกษตรกรและค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว ส่วนนักศึกษาที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัวมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างจากนักศึกษาที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพรับจ้าง

นักศึกษาที่มีระดับเกรดเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษต่างกันมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน โดยนักศึกษามีระดับเกรดเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษ E / F มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างจากนักศึกษาที่มีระดับเกรดเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษ A B+ / B C+ / C D+ / D

และนักศึกษาที่มีระดับเกรดเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษ B+ / B มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ แตกต่างจากนักศึกษาที่มีระดับเกรดเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษ C+ / C

นักศึกษาที่มีระดับความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษต่างก็มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ แตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่มีความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษในระดับดีมีแรงจูงใจในการเรียน ภาษาอังกฤษแตกต่างจากนักศึกษาที่มีความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษในระดับน้อยและระดับปานกลาง

เจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆ ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

นักศึกษาที่มีเพศ ชั้นปี สถานภาพของบิดามารดา อาชีพผู้ปกครอง รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง และเกรดเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษต่างก็มีเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษ ไม่แตกต่างกัน

นักศึกษาแต่ละมหาวิทยาลัยมีเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน โดยนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยมีเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างจากมหาวิทยาลัยทักษิณ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์และมหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ส่วนมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลามีเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างจากมหาวิทยาลัยทักษิณและมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมปัจจุบันต่างกันมีเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00 มีเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างจากนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 เกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.00 – 2.50 และเกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.50 – 3.00

นักศึกษาที่มีระดับความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษต่างก็มีเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษ แตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่มีความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษในระดับดีมีเจตคติในการเรียน ภาษาอังกฤษแตกต่างจากนักศึกษาที่มีความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษในระดับน้อยและระดับปานกลาง

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย แรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆ ในจังหวัดสงขลา มีข้ออภิปรายผลซึ่งสามารถแบ่งเป็นประเด็นได้ดังนี้

นักศึกษามีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่เห็นด้วยในเรื่องการเรียนภาษาอังกฤษมีประโยชน์ในการสื่อสารกับชาวต่างประเทศ การเล่นเกมภาษาอังกฤษหรือดูรายการภาษาอังกฤษช่วยเพิ่มความสามารถการเรียนรู้ด้านภาษา ภาษาอังกฤษทำให้คนทันสมัย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของเครชเชนและเทอเรล (Krashen and Terrell 1981 : 23) ที่มีความคิดเห็นว่าเจตคติเพื่อนำภาษาไปใช้ประโยชน์จะส่งผลทำให้นักศึกษาต้องการเกี่ยวข้องกับเจ้าของภาษา เพียงเพื่อจุดประสงค์บางอย่างเท่านั้น ดังนั้นความต้องการในการเรียนภาษาอาจสิ้นสุดลง เมื่อบรรลุจุดประสงค์ ในขณะที่เจตคติต้องการให้เหมือนกับสมาชิกของกลุ่มชนเจ้าของภาษาจะสัมพันธ์กับการเรียนรู้ภาษาที่สอง เมื่อนักศึกษาอยู่ในสภาพที่ต้องปรับตัวให้เหมือนเจ้าของภาษา

นักศึกษามีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษในเรื่องหวังใช้ประโยชน์จากภาษาอังกฤษเพื่อการได้งานที่ดีและเงินเดือนที่สูงและสนใจภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นและการได้สนทนากับชาวต่างชาติทำให้มีความพยายามที่จะเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการจูงใจของมาสโลว์โดยอธิบายว่าการจูงใจคน คือ การปฏิบัติการตอบสนองความต้องการของคน นักศึกษามีเป้าหมายของการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อตอบสนองความต้องการที่จะได้รับการยกย่อง ต้องการสังคมและความสำเร็จในชีวิต เพื่อผลักดันชีวิตของตนเองให้เป็นไปในทางที่ดีที่สุดตามความคาดหมายไว้และสิ่งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับขีดความสามารถของเขาเอง ความมั่นใจตนเองในความรู้ความสามารถ และการอยู่ร่วมกัน การได้รับการยอมรับจากคนอื่นและการมีความรู้ดีกว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มอยู่เสมอ

นักศึกษาที่มีระดับเกรดเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษและระดับความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษต่างกัน มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน ส่วนนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมปัจจุบันและระดับความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษต่างกันมีเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน สอดคล้องกับการ์คเนอร์และแลมเบิร์ต (Gardner and Lambert 1972 :20) เชื่อว่าเจตคติและแรงจูงใจมี

ความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาที่สอง อีกทั้งยังเป็นตัวแปรที่เป็นอิสระจากความถนัดทางภาษาและสติปัญญา เจตคติเป็นสิ่งที่พัฒนามาจากครอบครัว พ่อแม่ที่มีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศและวัฒนธรรมต่างชาติ ลูกจะมีแนวโน้มที่จะมีทัศนคติทางบวกด้วย การสร้างเจตคติที่ดีจะช่วยให้นักศึกษาเรียนภาษาได้สำเร็จและความสำเร็จในการเรียนภาษาจะส่งผลย้อนกลับไปสู่เจตคติของนักศึกษา

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. มหาวิทยาลัยต่างๆ ควรมีการสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษ เช่น ป้ายต่างๆ หรือข้อความต่างๆ ควรจัดทำเป็นภาษาอังกฤษ
2. จัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ทางด้านภาษา ซึ่งต้องมีความพร้อมในสื่อการเรียนรู้ เช่น หนังสือ ตำรา วารสาร สิ่งพิมพ์ต่างๆ สื่อออนไลน์ แบบทดสอบ เสริมด้วยความบันเทิงด้วยการฟังเพลง ภาษาอังกฤษหรือภาพยนตร์ที่เป็นภาษาอังกฤษ
3. สร้างความตระหนักให้นักศึกษาเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ เพื่อการได้งานที่ดี เงินเดือนที่สูงและสามารถใช้ในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น
4. จัดกิจกรรมที่เกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น เช่น จัดชั่วโมงให้นักศึกษาได้สนทนากับชาวต่างชาติ เพื่อให้มีความพยายามที่จะใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น หรือจัดกิจกรรมแข่งขันเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ
5. อาจารย์ผู้สอนควรพัฒนาสื่อการสอนให้มีความทันสมัย หลากหลาย น่าสนใจ เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการสอนวิชาภาษาอังกฤษสูงสุด

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเจตคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนและนักศึกษาทุกระดับในจังหวัดสงขลา เพื่อปรับปรุงหลักสูตรในการเรียนของทุกระดับให้มีการเน้นทางด้านภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น
2. ควรศึกษาถึงสาเหตุ ปัญหา และอุปสรรคของการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน เพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว และกระตุ้นให้เกิดความต้องการและความสนใจในภาษาอังกฤษให้มากขึ้น

บรรณานุกรม

- ขจรศักดิ์ สุนลี. (2545). การพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีสอนแบบ CIRC ประกอบกับการใช้สื่อในชีวิตประจำวัน: วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต(การประถมศึกษา). คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดวงพร หุดะเสวี. (2544). การศึกษาจุดมุ่งหมายในอาชีพแรงงูใจในการบริหารและพฤติกรรม การทำงานของผู้บริหารระดับกลางในธนาคารไทยพาณิชย์. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์ มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นวลศรี เปาโรหิตย์. (2545). จิตวิทยาสังคมเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: บริษัทรุ่งศิลป์การพิมพ์.
- ปนัดดา ปานะนิล. (2554). การใช้วิธีการสอนแบบตรงเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและแรงงูใจของนักเรียนที่มีภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- พรทิพย์ ชัยวรวิบูล. (2554). แรงงูใจในการเรียนภาษาที่มีผลต่อการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนิสิตสาขาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยบูรพา. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วราภรณ์คำเพชรดี. (2552). แรงงูใจในการปฏิบัติงานของบุคลากร สำนักงาน สรรพากรพื้นที่อุบลราชธานี. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- วัลภา ศรีสุข. (2553). การเปรียบเทียบความสามารถในการพูดสื่อสารและแรงงูใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติกับการสอนโดยใช้เกม. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต. สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- สุชา จันทร์เอม. (2541). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- สุภาณี โสโท. (2554). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ การคิดวิเคราะห์ และแรงงูใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL PLUS กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2551). *วิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- หทัยกาญจน์ สุขประเสริฐ. (2552). *การพัฒนาแรงจูงใจในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต. สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- ศิริพร โอพาธรรมรัตน์. (2546). *การเสริมสร้างแรงจูงใจในการทำงาน:ศึกษากรณีบริษัท อดิเทพ จำกัด. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- อังฉรา วงศ์โสธร. *ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังและแรงจูงใจของนักศึกษาต่อผลสัมฤทธิ์ในวิชาภาษาอังกฤษ*. วารสาร. ปีที่ 3 ฉบับที่ 115 – 116 กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อักษรเจริญทัศน์ , 2546
- Gardner,R.C. (1985). **Social Psychology and Second Language Learning : The Role of Attitude and Motivation**. London : Edward Arnold Publisher.
- Gardner, R.C., & Lambert, W.E. (1972) **Attitudes and motivation : Second language learning**. Newbury House.
- Krashen, S. (1981). **Second Language Acquisition and Second Language Learning**. Oxford: Pergamon Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง แรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาจังหวัดสงขลา

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้เป็นแบบสำรวจแรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาจังหวัดสงขลา โดยมีรายละเอียดของคำถามดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเพื่อวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของ

นักศึกษา

2. โปรดตอบคำถามทุกข้อตามความเป็นจริงเพราะคำตอบที่เป็นจริงและสมบูรณ์เท่านั้น จะช่วยให้การวิจัยครั้งนี้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่

3. คำตอบของท่าน ผู้วิจัยจะเก็บเป็นความลับและจะประมวลผลเป็นรายงานในภาพรวม เพื่อการพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาให้มีคุณภาพและรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

1) ชาย 2) หญิง

2. ชั้นปีที่

1) ปี 1 2) ปี 2 3) ปี 3

4) ปี 4 5) ปี 5 6) อื่นๆ (ระบุ.....)

3. คณะ.....

4. มหาวิทยาลัย
- 1) มหาวิทยาลัยทักษิณ 2) มทร.ศรีวิชัย
- 3) มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา 4) มหาวิทยาลัยหาดใหญ่
- 5) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
5. เกรดเฉลี่ยสะสมปัจจุบัน
- 1) ต่ำกว่า 2.00 2) 2.00 – 2.50
- 3) 2.51 - 3.00 4) มากกว่า 3.00
6. สถานภาพของบิดามารดา
- 1) อยู่ด้วยกัน 2) หย่าร้าง/แยกกันอยู่
- 3) บิดา/มารดาเสียชีวิต
7. อาชีพหลักของผู้ปกครอง
- 1) รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ 2) เกษตรกร
- 3) รับจ้าง 4) ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว
- 5) พนักงานหรือลูกจ้างเอกชน 6) อื่นๆ (โปรดระบุ).....
8. รายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง
- 1) ต่ำกว่า 10,000 บาท 2) 10,001 – 15,000 บาท
- 3) 15,001 – 20,000 บาท 4) 20,001 – 25,000 บาท
- 5) 25,001– 30,000 บาท 6) 30,001 บาท ขึ้นไป
9. ระดับเกรดวิชาภาษาอังกฤษตัวแรกที่ท่านเรียนผ่านมาในมหาวิทยาลัยแห่งนี้
- 1) A 2) B⁺/B 3) C⁺/C
- 4) D⁺/D 5) E/F
10. ท่านเคยเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษกับทางคณะหรือมหาวิทยาลัยหรือไม่
- 1) ไม่เคยเข้าร่วม 2) เคยเข้าร่วม เช่น
11. ท่านคิดว่าระดับทักษะทางด้านภาษาอังกฤษโดยรวม (ฟัง พูด อ่าน และเขียน) อยู่ในระดับใด
- 1) เล็กน้อย 2) ปานกลาง 3) ดี

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเพื่อวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย × ลงในตัวเลือกที่เป็นคำตอบที่ท่านคิดว่าถูกต้อง

1. Let him come in, _____?
 - a. don't you
 - b. will you
 - c. shall we
 - d. do you
2. They helped us with the homework, _____?
 - a. don't they
 - b. did they
 - c. didn't they
 - d. do they
3. Food prices last month increased only__..
 - a. slightly
 - b. on a small scale
 - c. small
 - d. little
4. A: My handkerchief cost 100 bath.
 B: That's _____much money for a handkerchief.
 - a. very
 - b. too
 - c. quite
 - d. so
5. You can trust Henry to take care of your money, for he is very _____.
 - a. angry
 - b. honest
 - c. evil
 - d. dishonest
6. A : _____is this river?
 B : About 350 kilometers.
 - a. How far
 - b. How distant
 - c. How long
 - d. How many
7. Young children are good at _____ the computer.
 - a. use
 - b. using
 - c. to use
 - d. uses
8. ___ tea plant are small and white.
 - a. the
 - b. on the
 - c. Having flowers the
 - d. The flowers of the

9. What does your father do?

, _____.

- a. He's doing a good job b. He's very well
c. I think so d. He's an employee.

10. Doctor : Sit down, please _____.

Taddy : I've got a pain at my leg.

- a. What did you do? b. What's the problem?
c. What's going on? d. What have you have pain?

รวมคะแนนคะแนน

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างท้ายข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านหรือใกล้เคียงมากที่สุด

คำถาม ท่านคิดว่าท่านมีเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษดังต่อไปนี้ในระดับใด

เจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา	ระดับความรู้สึก				
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
1) ข้าพเจ้ารู้สึกเพลิดเพลินเมื่อได้ฟังเพลงภาษาอังกฤษหรืออ่านหนังสือภาษาอังกฤษ					
2) ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่มีประโยชน์ในชีวิตประจำวันน้อย					
3) การเรียนภาษาอังกฤษมีประโยชน์ในการสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้					
4) เมื่อต้องทำกิจกรรมที่เกี่ยวกับภาษาอังกฤษข้าพเจ้ารู้สึกขาดความเชื่อมั่นในตนเอง					
5) การฝึกทักษะด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษทำให้ข้าพเจ้ามีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ					
6) การเรียนภาษาอังกฤษด้วยเกมและเพลงทำให้ข้าพเจ้าไม่ได้ความรู้เท่าที่ควร					
7) ข้าพเจ้ารู้สึกเสียเวลาและไม่สนุกที่ได้ฝึกบทสนทนาด้วยเพื่อนๆ					
8) การเล่นเกมภาษาอังกฤษหรือดูรายการภาษาอังกฤษช่วยเพิ่มความสามารถการเรียนรู้ด้านภาษา					
9) ข้าพเจ้าเป็นคนหนึ่งที่สนใจเข้าร่วมกิจกรรมภาษาอังกฤษ					
10) ภาษาอังกฤษช่วยให้ข้าพเจ้ามองเห็นโลกกว้างขึ้น					
11) ข้าพเจ้าไม่ชอบภาษาอังกฤษแต่เรียนเพราะเป็นวิชาบังคับที่นักศึกษาต้องเรียนทุกคน					
12) ควรเพิ่มชั่วโมงภาษาอังกฤษให้มากขึ้น					
13) การสนทนาด้วยชาวต่างชาติเป็นเรื่องน่าตื่นเต้น					
14) ภาษาอังกฤษทำให้เป็นคนทันสมัย					

เจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา	ระดับความรู้สึก				
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
15) บรรยากาศการจัดกิจกรรมวิชาภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่น่าเบื่อ					
16) ภาษาอังกฤษทำให้ข้าพเจ้าเครียด					
17) วิชาภาษาอังกฤษทำให้ผลการเรียนในเทอมนี้ลดลง					
18) เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษมีแต่ความซ้ำซาก					
19) ถ้ามีการอบรมการใช้ภาษาอังกฤษข้าพเจ้าจะสมัครใจเข้าร่วม					
20) ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ยากเกินความสามารถ					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างท้ายข้อความที่ตรงกับระดับแรงจูงใจของท่านหรือใกล้เคียงมากที่สุด

คำถาม ท่านคิดว่าท่านได้รับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษดังต่อไปนี้ในระดับใด

แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา	ระดับของแรงจูงใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1) การได้สนทนากับชาวต่างชาติทำให้ข้าพเจ้ามีความพยายามที่จะเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น					
2) การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนทำให้ข้าพเจ้ามีความสนใจในภาษาอังกฤษมากขึ้น					
3) ข้าพเจ้าจะสนุกมากกับการเรียนภาษาอังกฤษที่มีกิจกรรมที่หลากหลาย					
4) ข้าพเจ้าต้องการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษนอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน					
5) ข้าพเจ้ามีความภูมิใจเมื่อมีใครชมว่าข้าพเจ้าเก่งภาษาอังกฤษ					
6) ข้าพเจ้าจะสนใจเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้นถ้ามีการศึกษานอกสถานที่					
7) ข้าพเจ้าหวังใช้ประโยชน์จากภาษาอังกฤษเพื่อการได้งานที่ดีและเงินเดือนที่สูง					

แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา	ระดับของแรงจูงใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
7) ข้าพเจ้าหวังใช้ประโยชน์จากภาษาอังกฤษเพื่อการได้งานที่ดีและเงินเดือนที่สูง					
8) ฉันสนใจภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น					
9) ฉันจะมีส่วนร่วมในชั้นเรียนมากขึ้นเมื่อได้รับรางวัลหรือคะแนนพิเศษจากอาจารย์ผู้สอน					
10) ฉันเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพราะเรียนได้ดีกว่าวิชาอื่น					
11) ฉันเรียนภาษาอังกฤษเพราะเนื้อหาที่น่าสนใจและน่าเรียนรู้					
12) ข้าพเจ้าจะตั้งใจเรียนมากขึ้นถ้ามีภาพสวยๆมาประกอบการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษ					
13) เมื่อพบความยากในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษข้าพเจ้าจะหยุดสนใจทันที					
14) ข้าพเจ้าตั้งความหวังไว้ว่าจะได้เกรด 4 ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
15) ในการเรียนภาษาอังกฤษข้าพเจ้าอยากใช้เวลาเดินเร็วๆ					
16) บรรยากาศในห้องเรียนทำให้ข้าพเจ้าไม่อยากเข้าเรียนชั่วโมงภาษาอังกฤษ					
17) ข้าพเจ้ารู้สึกกลัวเมื่อต้องที่จะต้องสนทนากับผู้อื่นโดยใช้ภาษาอังกฤษ					

ข้อเสนอแนะอื่นๆ เพิ่มเติม

.....

.....

.....

☺ ☺ ☺ ขอขอบคุณท่านที่เสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถาม ☺ ☺ ☺

ภาคผนวก ข

ประวัตินักวิจัย

ผู้ร่วมงานวิจัยคนที่ 1

1. ชื่อ – สกุล นางปาลิตา เอกอูรู
MRS.PALITA AKEURU
2. หมายเลขประจำตัวประชาชน 3909900083829
3. ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์
4. หน่วยงาน คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
ถนนราชดำเนินนอก ตำบลบ่อยาง
อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
90000 โทร. (074) 317176

5. ประวัติการศึกษา

ปีที่ยก การศึกษา	ระดับปริญญา	อักษรย่อปริญญา	สาขาวิชา	ชื่อสถาบัน
2523	ปริญญาตรี	น.บ.	กฎหมาย	มหาวิทยาลัยรามคำแหง

6. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ -

7. ผลงานที่ทำมาแล้ว : การศึกษาปัญหาการตอบข้อสอบบรรยายของนักศึกษา คณะ
บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย (2553)

: การเตรียมความพร้อมของบุคลากรและนักศึกษาในสาขาการจัดการเพื่อรองรับการก้าวสู่
ประชาคมอาเซียน (2554)

: แนวทางการพัฒนาการทำวิจัยของอาจารย์สายบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย (2555)

: การสร้างจิตอาสาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
วิทยาเขตสงขลา (2555)

ผู้ร่วมงานวิจัยคนที่ 2

1. ชื่อ – สกุล นางอังจระ รัตน์มา
MRS.ATCHARA RATTANAMA
2. หมายเลขประจำตัวประชาชน 3909900005194
3. ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์
4. หน่วยงาน คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
ถนนราชมงคลนอก ตำบลบ่อยาง
อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
90000 โทร. (074) 317176

5. ประวัติการศึกษา

ปีที่ยจบการศึกษา	ระดับปริญญา	อักษรย่อปริญญา	สาขาวิชา	ชื่อสถาบัน
2535	ปริญญาตรี	บธ.บ.	การจัดการทั่วไป	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
2547	ปริญญาโท	บธ.ม.	บริหารธุรกิจ	มหาวิทยาลัยรามคำแหง

6. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ -

7. ผลงานที่ทำมาแล้ว : การเตรียมความพร้อมของบุคลากรและนักศึกษาในสาขาการจัดการเพื่อรองรับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน (2554)
: แนวทางการพัฒนาการทำวิจัยของอาจารย์สายบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย (2555)
: การสร้างจิตอาสาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยวิทยาเขตสงขลา (2555)